

SIAM INTER COMICS

COPYRIGHT • ลิขสิทธิ์ถูกต้อง

ดาบพิฆาต ผีเสื้อ

1

ไททงกฤษฎ

เหมาะสำหรับ
15+

Koyoharu Gotouge

1

គោក
ហ្សុ-
កស្សូ

Koyoharu Gotouge

THE
鬼滅の刃
鬼滅の刃

สาร-

บัญ

ฉบับพิเศษ เดือนสิงหาคม

ตอนที่ 1

โศกนาฏกรรม

3

ตอนที่ 2

คนแปลกหน้า

59

ตอนที่ 3

จะกลับมาก่อนรุ่งอรุณ

85

ตอนที่ 4

บันทึกของทันจิโร่ บทต้น

109

ตอนที่ 5

บันทึกของทันจิโร่ บทท้าย

129

ตอนที่ 6

มือที่มากมาย

149

ตอนที่ 7

วิญญาณฟูล่วงลับ

169

1

โศก
นาฏ-
กรรม

ทำไม
ทำไม
ถึงเป็น
แบบนี้

ตอนที่ 1 โศกนาฏกรรม

พี่จะต้อง
ช่วยน้อง
ให้ได้เลย

เนซึ
โกะ

อย่า
ตาย
นะ

อย่า
ตาย

ไม่ให้
น้อง
ตาย

พี่จะต้อง
ช่วย
ให้ได้

เฮ้!
|
!?

หนูไป
ด้วย

วันนี้
พี่จะเข้าเมือง
เหรอ
?

พวกลูก
ไม่มี
ที่นั่งพัก
นะ

วันนี้
ไม่ได้ลาก
รถเข็น
ไปด้วย

แม่
คะ

ไม่ได้นะจะ
ลูกๆ
เดินได้ไม่เร็ว
เท่าทันจิโร่
นี่นา

ไม่ได้
จะ

แต่นึกว่า
จะได้ไปตัด
ด้วยกัน
ซะอีก

ผม
ทำให้
ก็ได้

ออกไป
ด้วยนะคะ

ทาเค
โอะ

ช่วยตัดไม้
เท่าที่ตัดได้
เตรียมไว้
หน่อยล

ระวังตัว
ด้วย
นะคะ

กลับมา
เร็ว ๆ
นะคะ

เพียงจะ
กล่อมโรคตะ
หลับไปเอง
ค่ะ

เนซึ
โกะ

ร้องไห้
ซะตั้งเลย
สิท่า

พี

ไปได้
มาดี
นะคะ

ทุกคน
ถึงได้ติดพี
ยังไง
ล่ะคะ

ตั้งแต่
พ่อตาย
คงเหงา
น่าดู

ขอบคุณ
ที่ก่อนหน้านี้
ช่วยเปลี่ยน
บานประตูนะ

เดี๋ยว
เป็นหวัด
ทรอก

วันแบบนี้
ยังจะลง
จากเขาอีก
ขยันจังเลย
นะ

ฉันขอ
ซื้อถ่าน
ด้วยสิ

นี่....
ขอซื้อถ่าน
หน่อย

ช่วย
หน่อย
สิ

ฉันโดน
กล่าวหาว่า
ทำงาน
แตกล่ะ

ดม
ให้หน่อย
!!

มา
พอดี
เลย

อ๊ะ...
ทันจิโร่

ไม่

มัน
เข้ามา
ได้

ไม่เข้ามา
ในบ้าน
เหรอครับ
?

—
อสูร

นักล่าอสูร
จะคอย
ฆ่าอสูร
ให้

ตั้งแต่
อดีตกาล
แล้ว
ละ...

ก็โดน
อสูร
กิน....
นะสิ

ทุก
คน

จัน
—

อสูร
ไม่มีอยู่จริง
ซักหน่อย
ไม่เป็นไร
หรอก

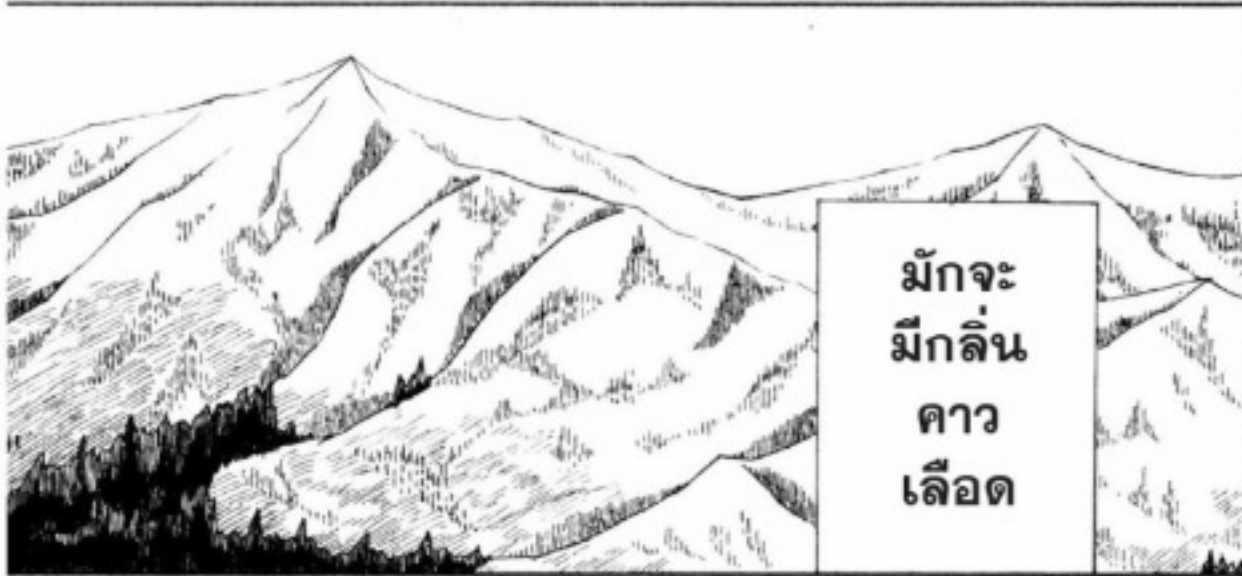
คราวหน้า
พาพวกน้อง ๆ
มาเยี่ยม
ดีกว่า

ลุงซาบู่โร่
ต้องอยู่คนเดียว
หลังเลีย
ครอบครัวไป
คงจะเหงาน่าดู

แต่
ว่า

ยายของเราเอง
ก็พูด
แบบเดียวกัน
ก่อนตาย
นี่นา....

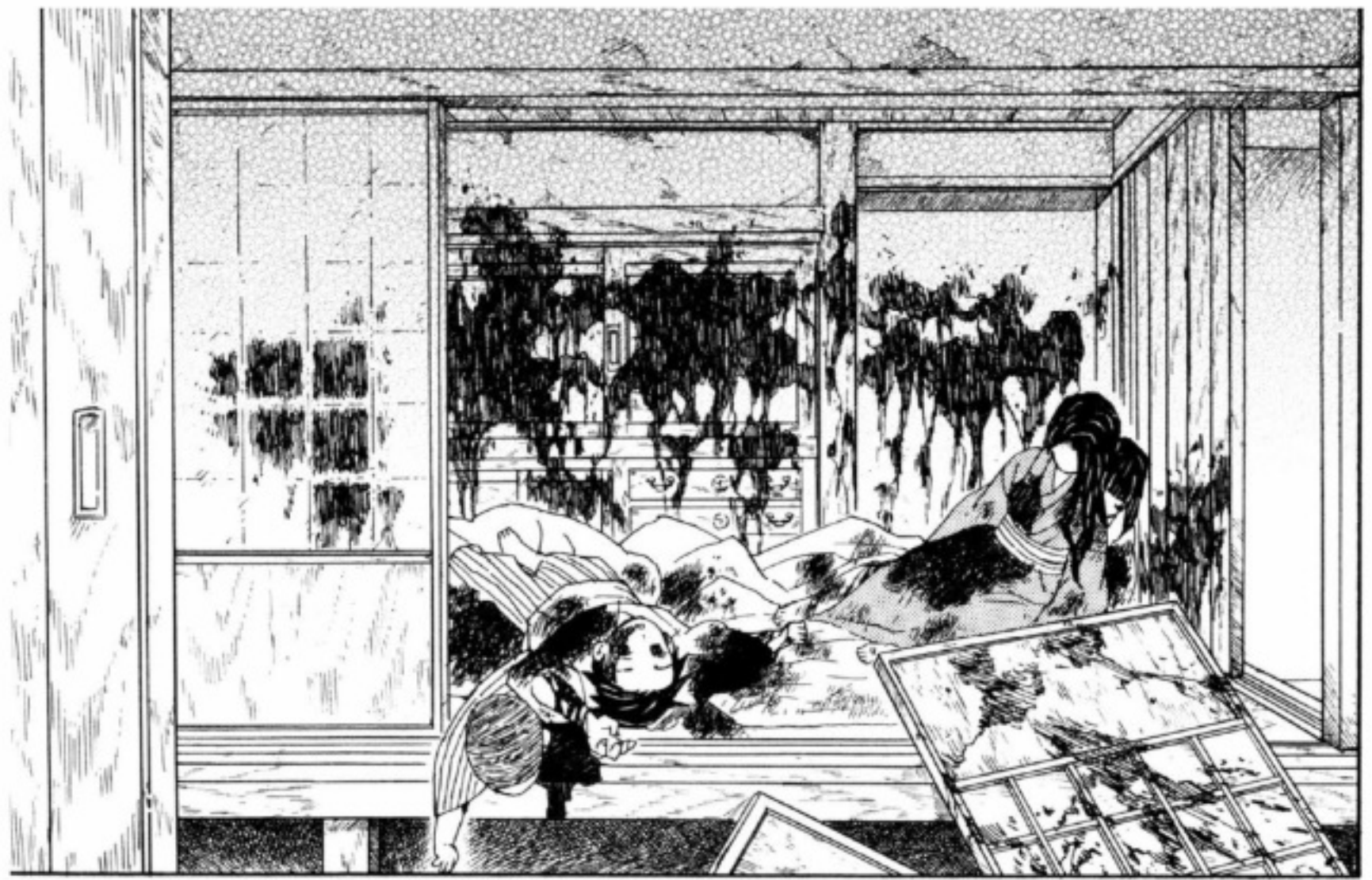

มักจะ
มีกลิ่น
ดาว
เลือด

ช่วงเวลา
ที่ความสุข
จบสิ้น

ต้องรีบพา
ไปหาหมอ
อาจจะยัง
ช่วยได้

มีแต่
เนซึโกะ
ที่ตัว
ยังอ่อนอยู่

หมีเหรอ?
หมี
ทำไมได้จำศีล
ฤดูหนาว
งั้นเหรอ
?

ทำไมถึง
กลายเป็น
แบบนี้

ต้องเดิน
ต่อไป

ต้องรีบเดิน
ให้ไวกว่านี้

อากาศ
หนาวจัด
จนเจ็บ
หน้าอก

หายใจ
ลำบาก

ต้อง
ช่วย
ให้ได้

พี่
ไม่ให้
ตาย
หรอก

เมือง
ยังอยู่
อีกไกล

ต้อง
รีบ

พี่ต้อง
ช่วย
น้อง
ให้ได้

จ:บท
น้อง
ไปที่เมือง
ง

ไม่ต้อง
ตื่นตื่น
น:

พี่

เนชิ
โกะ:

เป็น
อะไร
ริเปล่า

เนชิ
โกะ:

นี่ถึง
คำพูด
ของลุง
ซาบุโร่
ขึ้นมาได้

อสูร

เนซึ
โกะ

เป็น
อสูร
กินคน
เหรอ?

เนซึโกะ
เป็น
มนุษย์

ไม่สิ

เราเห็น
ตั้งแต่
น้องเกิด
แล้ว

เธอล้ม
เหมือน
กำลัง
ปกป้อง
ใครคะ

แต่ว่ามัน
ไม่ใช่ฝีมือ
เนซึโกะ

แต่ว่า
กลิ่น

ไม่ใช่
เนซึโกะ
คนเดิม

ที่มือกับปาก
ก็ไม่มี
เลือดติด

มีอีก
กลิ่น

แล้วก็
อีก
อย่าง

แรง
เยอะขึ้น
ด้วย

ร่างกาย
โตขึ้น
!!

S:
!!!

ทุกคน
ต้องเจอ
แบบนี้

ในระหว่าง
ที่เราหลับ
อย่างหลุหลบาย
ในบ้านคนอื่น

แต่ว่า
แรงเยอะ
เหลือเกิน
ผลักกลับไป
ไม่ได้

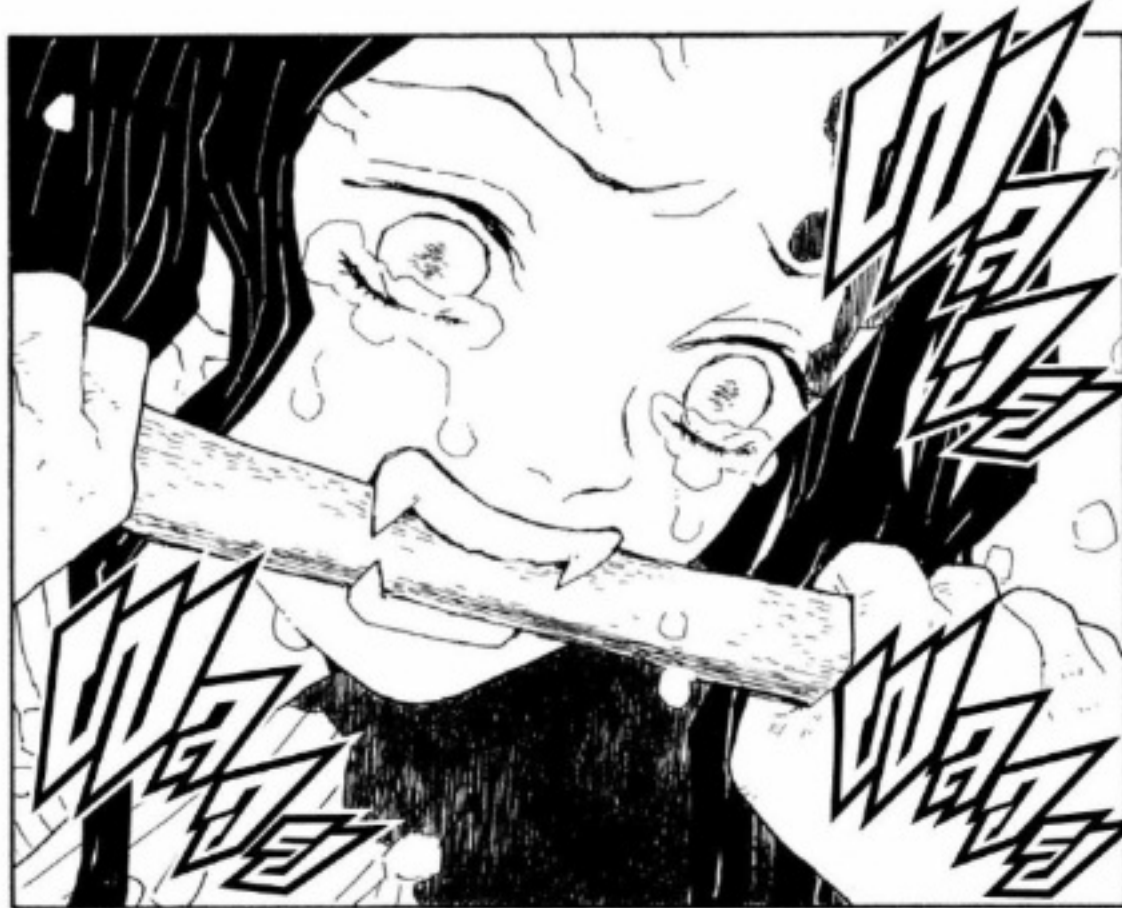

ก๊ิก
อย่างน้อย
ข้าอยากทำ
อะไรเพื่อ
เนซีโกะ

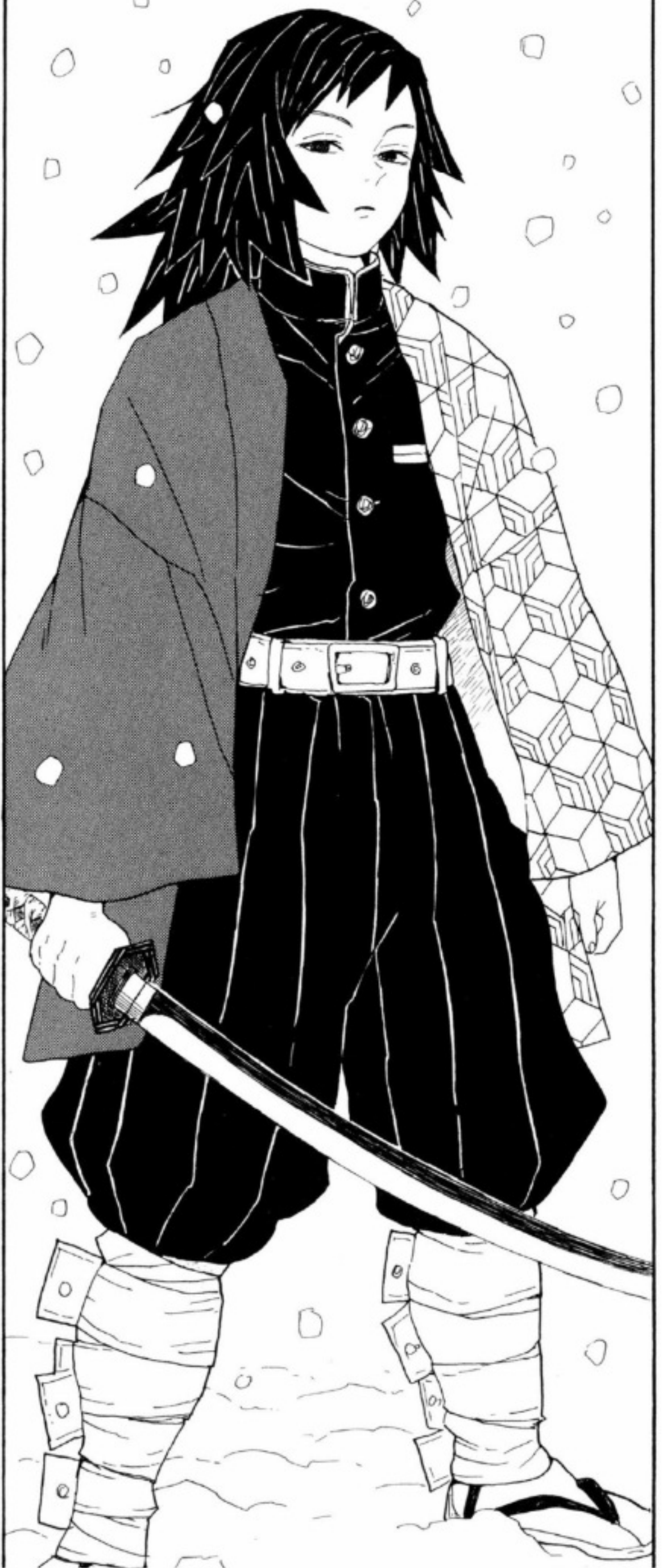
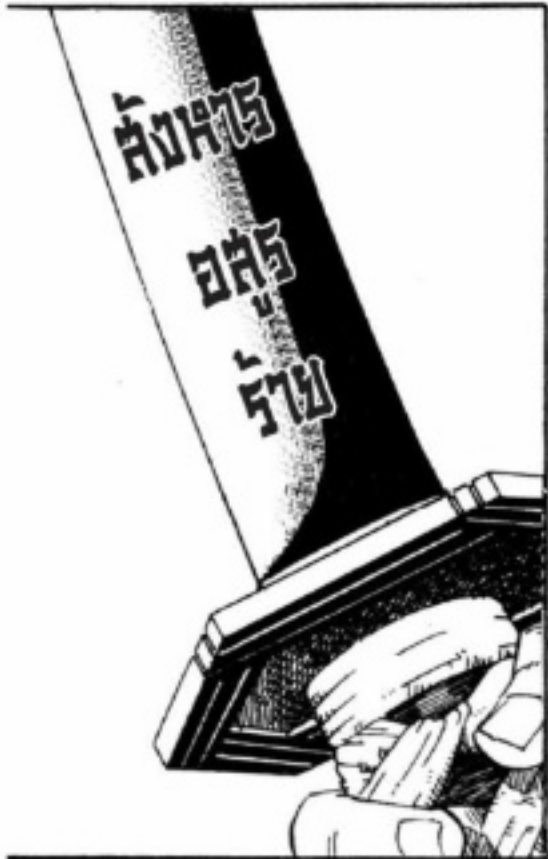
คงจะ
เจ็บปวด
ทรมาน

ขอโทษนะ
ที่ช่วยไว้
ไม่ได้

อย่า
ขยับ

รอดเดียว
เนซึโกะ
ไม่ได้ฆ่าใคร
นะ!!

แน่นอนว่า
ต้อง
ขอรับรอง
น้องสาว
แก

งานของข้า
คือสังหาร
อสูร

บางที
คนที่ฆ่าทุกคน....
อาจจะเป็น
เจ้านั้น

เป็นกลิ่น
ใครบางคน
ที่ไม่เคยเจอ
มาก่อน

ที่บ้านข้า
มีอีก
กลิ่น

เรื่องง่าย ๆ
หากเลือดของอสูร
เข้าไปในปากแผล
ก็จะกลายเป็น
อสูร

ไม่ใช่
เนซึโกะ

แต่
ว่า

ข้า
ไม่รู้ว่าทำไม
เรื่อง
ถึงกลายเป็น
แบบนี้

อสูรกินคน
เพิ่มจำนวน
พวกมัน
ด้วยวิธีนั้น

ไม่ใช่!!
ข้ารู้ดีกว่า
ใคร

ทำเป็นพอดี
เมื่อกี้
เกือบโดนกิน
แล้วแท้ ๆ

เนซึโกะ
ไม่กินคน
นะ!!

จะต้อง
รักษา
ให้ได้

จะต้อง
หาทางทำให้
เนซึโกะ
กลับเป็น
มนุษย์

ข้าจะ
ไม่ยอม
ให้ใคร
ทำร้าย

ข้าจะหา!!
จะต้องเจอ
วิธีรักษาให้ได้
ขอรับรองละ
อย่าฆ่าเลย

เมื่อเป็นอสูร
แล้ว
ไม่มีทาง
กลับไปเป็น
มนุษย์

ไม่มี
ทาง

ตั้ง
นั้น
|

ข้าจะต้อง
หาคนที่ฆ่า
ครอบครัวข้า
ให้ได้

ข้าจะ
จัดการเอง
ทุกอย่าง

ตั้ง
นั้น

อย่าพรากอะไร
ไปจากข้า
มากกว่านี้เลย

หยุด
นะ
!!

ขอร้อง
ล่ะ....

หยุด
เถอะ....

อย่าฆ่า
น้องสาว
ข้า...

ขอร้อง
ล่ะ....

**เรื่อง
ความเป็น
ความตาย
อย่าให้คนอื่น
เป็นผู้ตัดสิน
!!**

หากใช้วิธี
พรรคนั้นได้ละก็
ครอบครัวของแก
คงไม่โดนฆ่า
หรอก

เลิกทำตัว
ขอความ
เห็นใจ
ซักที
!!

จะรักษา
น้องสาว
?

จะ
ตามหา
คัตรู

คนอ่อนแอ
ที่ไม่คิดจะทำอะไร
ไม่ว่าจะกำลัง
ช่วงชิงหรือ
ถูกช่วงชิง

ช่างน่า
หิวเรา:
!!

น่า
หิวเรา:

พวกอสูร
อาจจะรู้
วิธีการรักษา
น้องสาวแก
ก็ได้

อย่าคิดว่า
พวกอสูร
จะเห็นใจใน
ความมุ่งมั่น
ของแก

แต่

คนอ่อนแอ
ไม่มีทั้งสิทธิ์
และ
ตัวเลือก

มีแต่ต้องทุ่ม
พลังทั้งหมด
เพื่อล้ม
ผู้แข็งแกร่ง
กว่าเท่านั้น
!!

ทำไม

เมื่อกี้แก
คิดจะคร่อม
บั้งน้องสาว

คิดว่า
ทำแบบนั้น
จะปกป้อง
ได้เหรอ

แน่นอนว่า
ข้าเองก็
ไม่ได้เห็นใจ
อะไรแก
ทั้งนั้น

นี่คือ
ความ
จริง

ความผิดพลาด
พวกนั้น
ทำให้ข้าจับ
น้องสาวแก
ได้

ทำไม
ไม่ใช้
ขวาน
นั้น

ทำไมถึง
หันหลัง
ให้ข้า

งั้นข้าจะ
ช่วยฆ่าแก
กับน้อง
ให้เอง

ครอบครัว
ถูกฆ่า
น้องสาว
กลายเป็น
อสูร

รู้ว่า
เจ้าเต๋า
เต็มประดา

อย่า
ร้อง
ไห้

อย่า
สิ้น
หวัง

คงเจ็บปวด
อยาก
กรีดร้อง
ซ้ำซ้ำใจ

นั่นไม่ใช่
สิ่งที่
ควรทำ
ตอนนั้น

แต่
ไม่มีทาง
ทำให้เวลา
หวนคืน

ซักครึ่งวัน
ครอบครัว
ของเจ้า
คงไม่ตาย

หาก
เข้ามาเร็ว
กว่านี้

จะกลายเป็นพลัง
ที่ผลักดัน
ให้เคลื่อนไหว

ความโกรธ
ที่แข็งแกร่ง
และ
ชัดเจน
นั้น

ไม่ให้
อภัย

โกรธ
เข้าลี

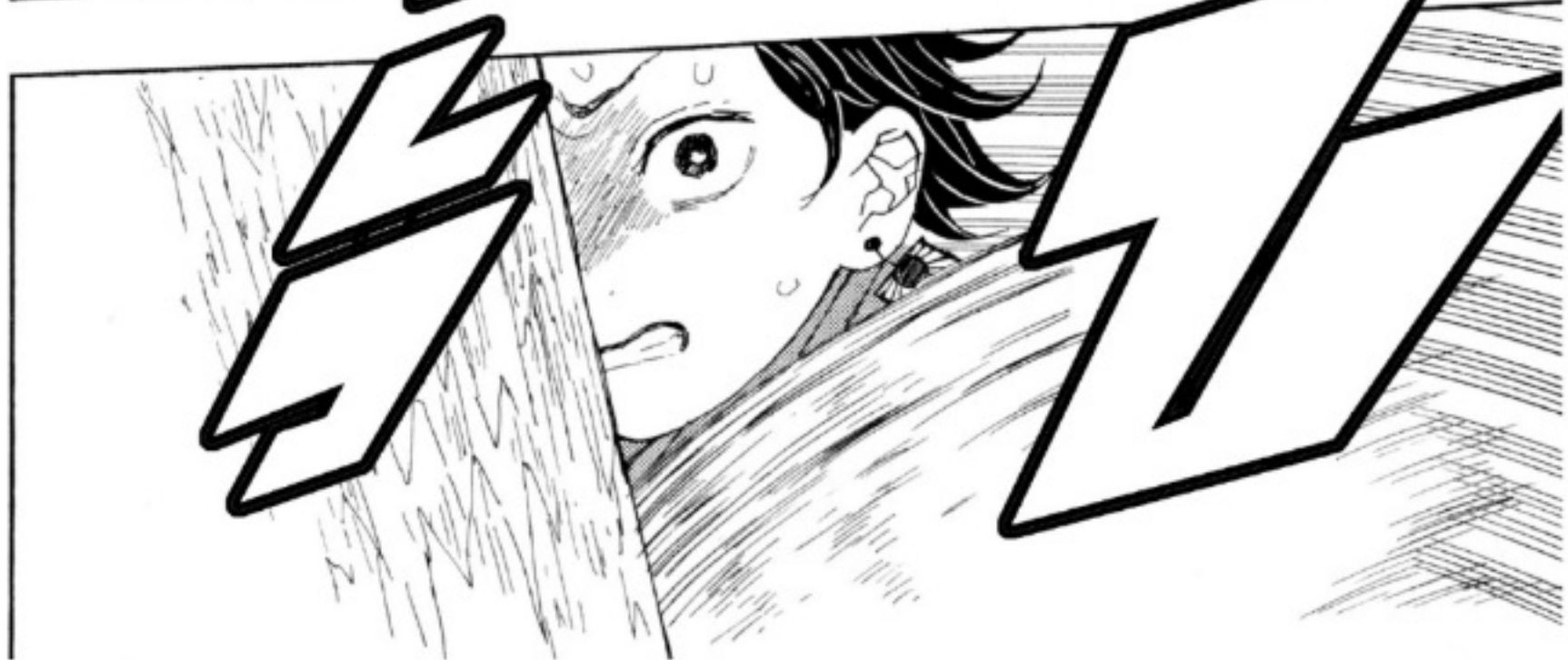
หรือแม้แต่
ฆ่าศัตรู
ของ
ครอบครัว

ไม่สามารถ
ปกป้อง
รักษา
น้อง

การ
ตระหนัก
ว่าตน
อ่อนแอ
นั้น

ซำ

โธ

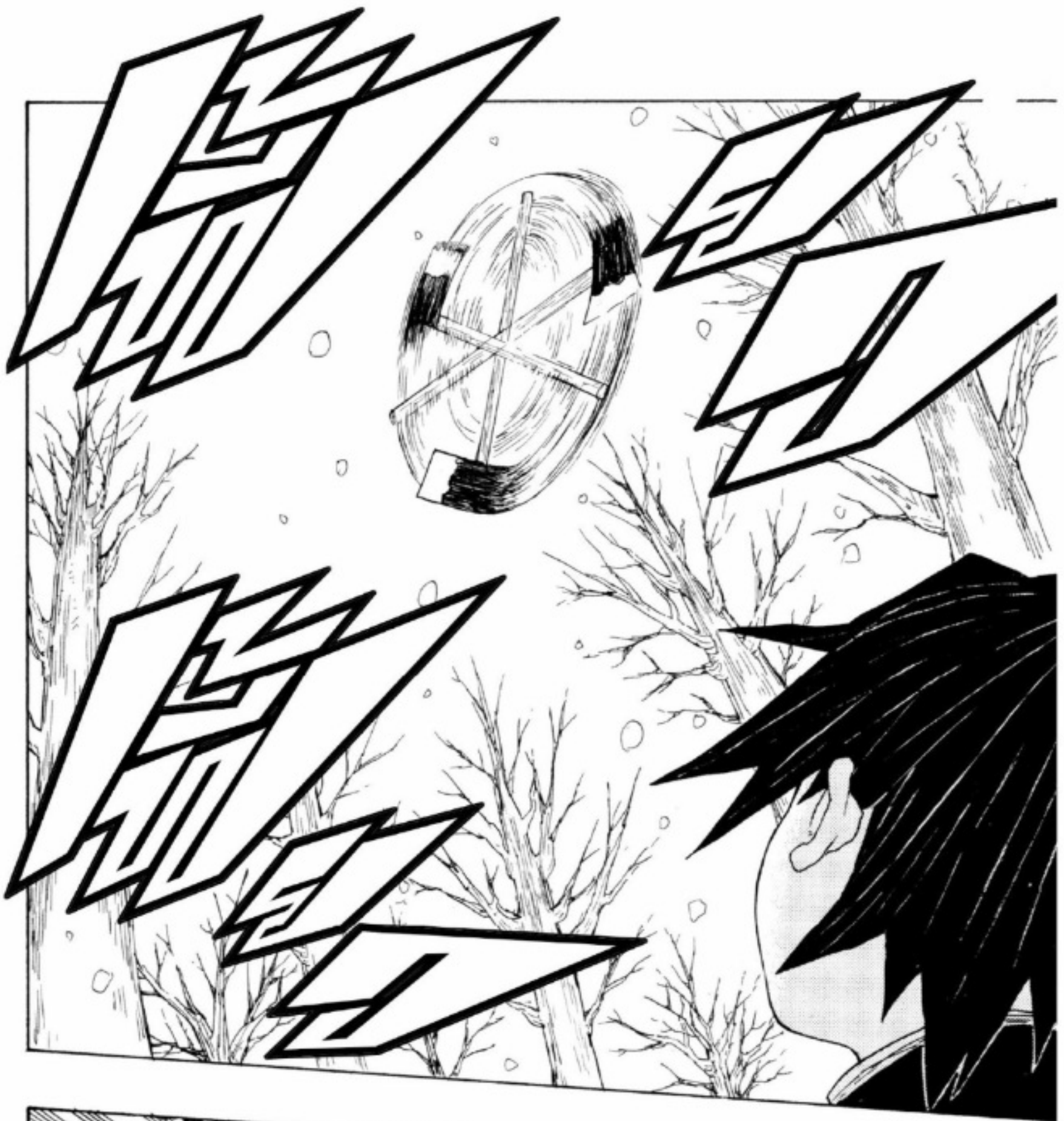
ซ่า
!!!

โถมตี
เข้ามาตรงๆ
ตามความ
รู้สึก

ปาหิน
มาทางเรา
เพื่อเบี่ยงหลบ
หลังเงาไม้

และปาขวาน
ตอนอยู่
หลังเงาไม้
เพื่อไม่ให้
เราเห็น

ตั้งใจจะ
จัดการเรา
หลังตัวเอง
โดนฟัน

เพราะรู้ว่า
ไม่มีทาง
เอาชนะ
เราได้

ซ่อนมือ
เพื่อไม่ให้
เรารู้ว่า
ไม่มีอาวุธ
ติดตัวแล้ว

เจ้า
หมอนี่...

แย้
แล้ว
!!

โดน
กิน
แน่ๆ
!!

เนซี
โกะ

เรา
ไม่กิน
คน

เมซีโกะ:
ไม่ใช่

ใน
อดีต

เคยมีคนทีพูด
แบบเดียวกัน
แล้วโดนกิน

เหตุการณ์
แบบนั้น
เราเห็นมา
นับไม่ถ้วน

เพราะ
ต้องการ
สาร
อาหาร

อสูรเมื่ออยู่ในสภาพ
“ทิวโหย”
ไม่ว่าจะเป็น
พ่อแม่หรือพี่น้อง
ก็จะฆ่าทุกคนกิน
เพื่อประทังชีวิต

คง
อยากกิน
เลือดเนื้อ
มนุษย์
เร็ว ๆ

ตอนที่
กลายเป็นอสูรเอง
ก็เผาผลาญพลัง
ไปมาก
ตั้งนั้นตอนนั้น
เธออยู่ในสภาพ
“ทิวโหย”
ไม่ผิดแน่

เด็กสาว
คนนี้เอง
ก็ได้รับ
บาดเจ็บ

และ
ต้องใช้พลัง
อย่างมาก
เพื่อรักษาตัว

และ
ข่มขู่
ไล่เรา

แต่กลับ
กำลัง
ปกป้อง

เจ้าพวกนี้
อาจจะต่าง
ออกไป
ก็ได้

ตื่น
แล้ว
จร

บอกว่า
โทมิโอกะ
กียู
สั่งให้มา

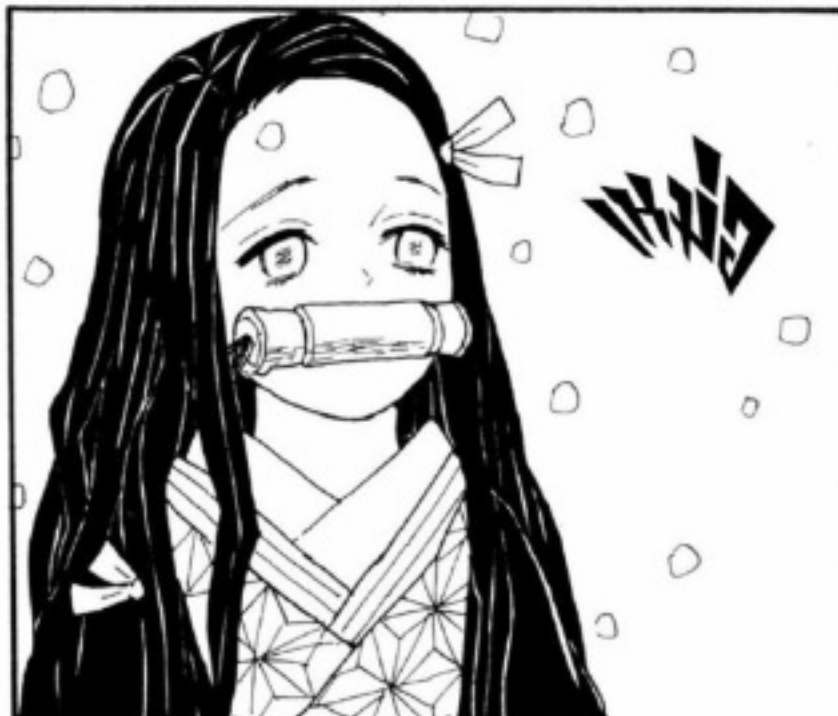
ตื่นเขาซากุริ
มีตาแก่ที่ชื่อ
อุโรโกะดาจิ
ซากอนจิ
จงไปหาเขา

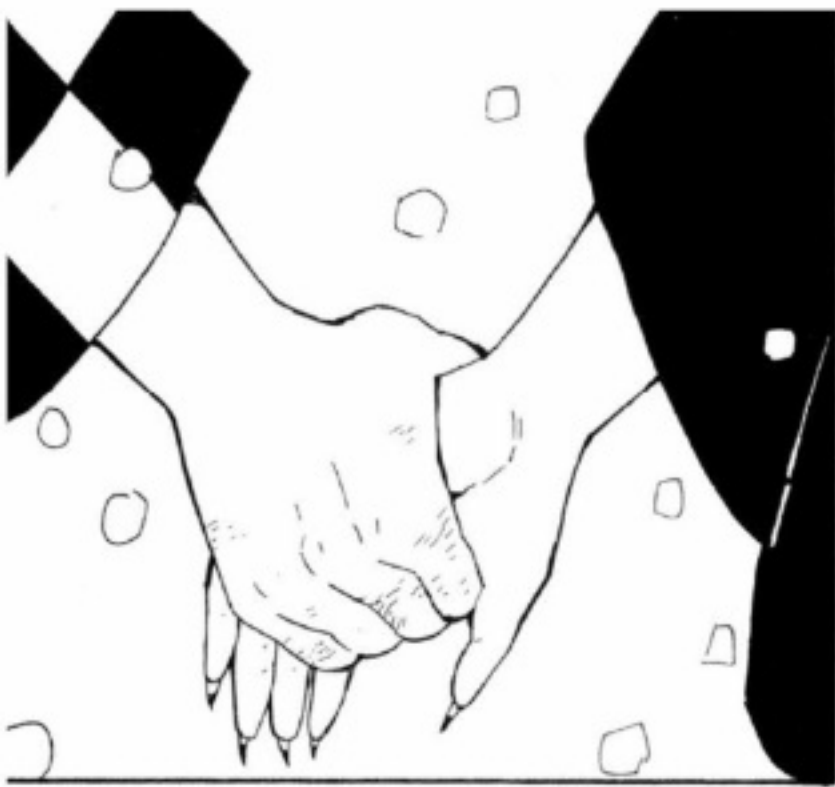

แต่
จงอย่าให้
น้องสาวเจ้า
อยู่ใต้
แสงแดด
เขี้ยวละ

ตอนนี้
พระอาทิตย์
ยังไม่ขึ้น
ดังนั้น
อาจดูเหมือน
ไม่เป็นไร
ก็จริง

ตอนที่ 2 คบไปแลกหน้า

ได้มั๊ย
ครับ
?

ขอตะกร้า
กับไม้ไผ่
และฟาง
ซักนิด

ขอ
โทษ
ครับ

ครับ
ข้าจะ
ชำระเงิน
ให้

ไม่ต้องหรอก
ตะกร้า
มันเป็นรู
นี่นา

ตะกร้า
มันเป็นรู
อยู่นะ

เอาไป
สิ....

ก็บอกว่า
ไม่เอาใจ
!!

เป็นเด็ก
ที่หัวแข็ง
จริง

แต่ว่า
ข้าจะ
จ่าย

ไม่
เอา

ไม่ครับ
ข้า
จะจ่าย

ไม้ไผ่
กับฟาง
ก็ด้วย
เอาไป
เลย

ถึงจะเป็น
แค่เศษเงิน
ที่ช่วย
รับไว้ด้วย
นะครับ

เจี๊ยะ
!

ขอบคุณ
มาก
ครับ
!!

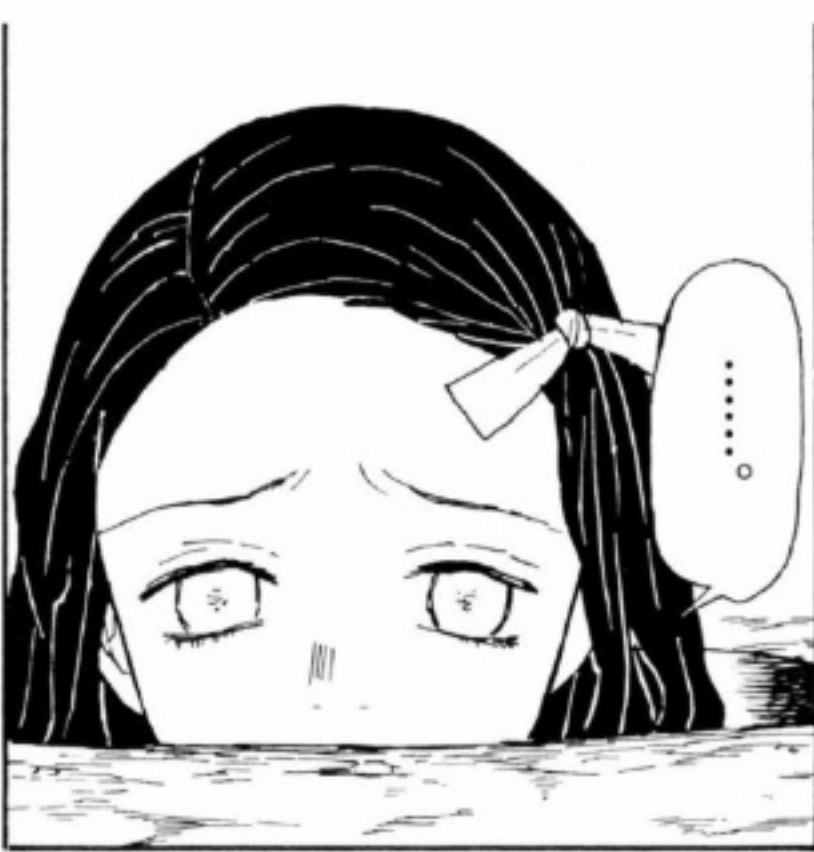
ไม่อยู่
!!

อ้าว
?

เนซึ
โกะ

เนซึ
โกะ

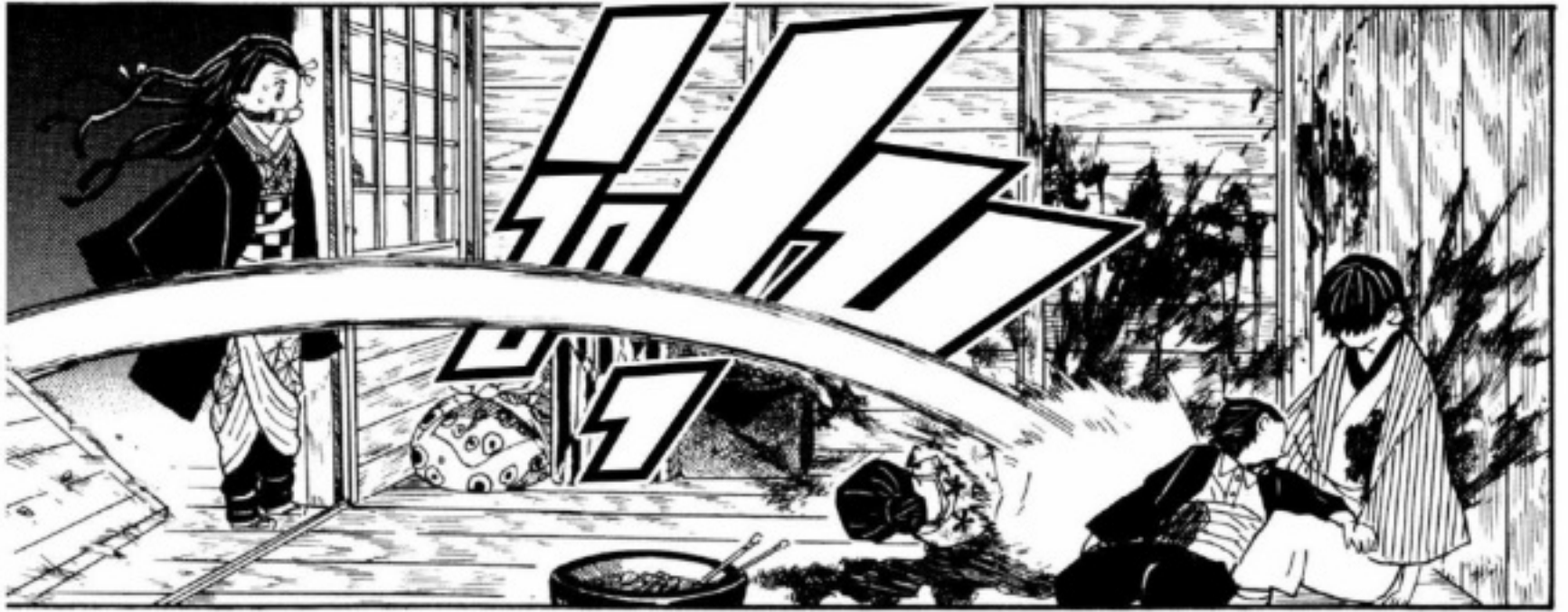

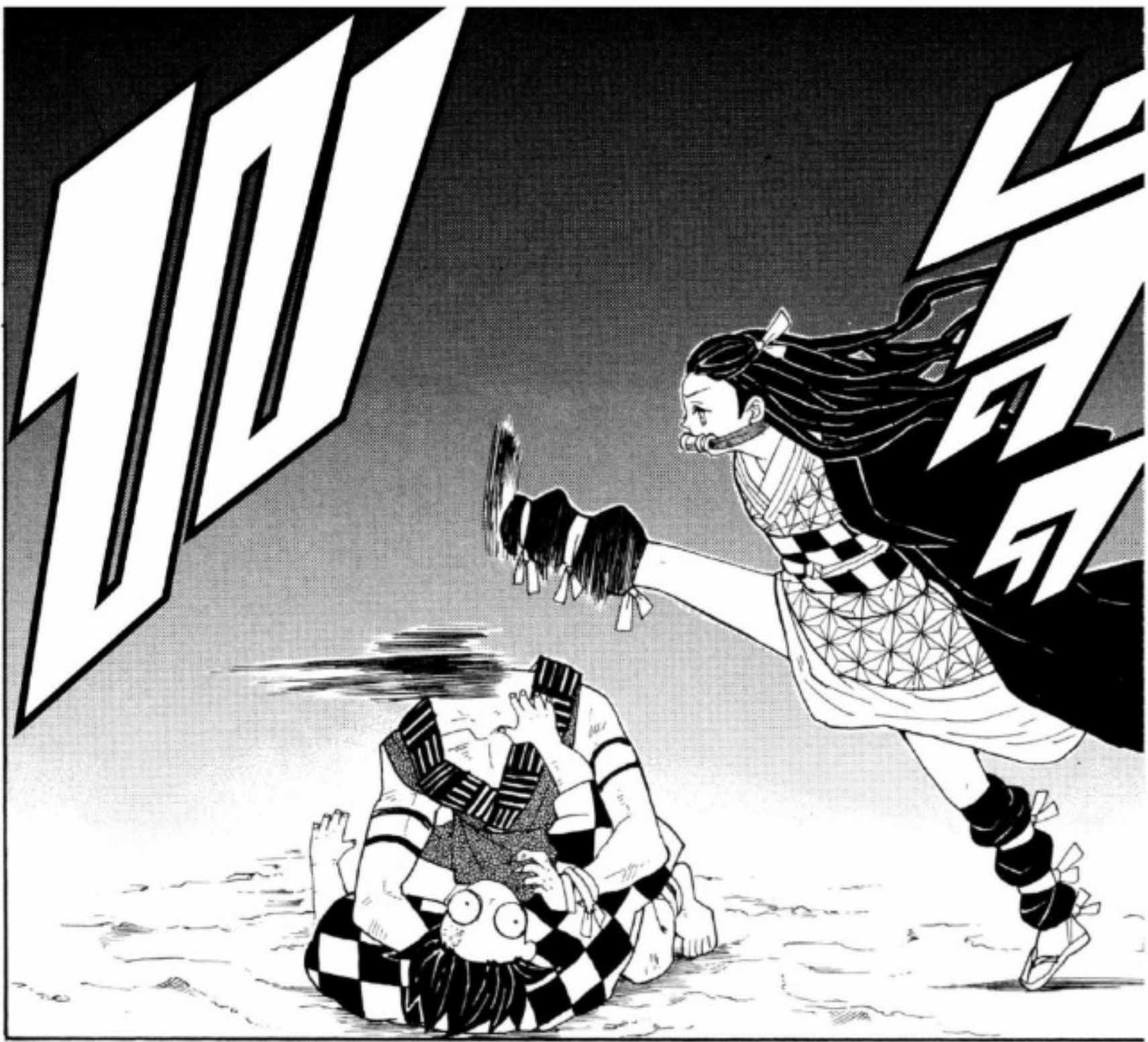

ข้าจะหักคอ
เจ้าชะ...

ไม่มี
ครั้งที่ 2
หรอก
นะ

แรงเยอะ
อะไร
อย่างนี้
!!

เร็ว
!!

พวก
แก

เหลือเชื่อ
หัวลอย
ไปแล้ว
ยัง
เคลื่อนไหว
ได้อีก

ไทง
อสูร
ถึงอยู่กับ
มนุษย์
ได้ละ

อีกคนนึง
เป็นอสูร
จริง ๆ
ด้วย
นี่หว่า

มิน่า
ได้กลืนอายุ
แปลก ๆ

พูด
ได้
ด้วย
!!

ดอย
ไปน:
|
!!!

อะไรเนี่ย
มีแขน
งอกจากหัว
!!

หมอนี่
นี่
นี่...

หือ

โศก
จัง
!!!

คิดจะแย่งขวานจากมัน
แต่กลับโดนจับผมเอาไว้!!
มือที่งอกใหม่ก็
สั้นเกินไปเอ๋อมไม่ถึง!!

นนอง
!!

โตนหนีบ!!
ด้ามขวาน
ติดหนีบ
กับต้นไม้
!!

เนชิ
โกะ
!!

อ้าก
!!!

ขอบ
พรรคนั้น
ขำมัน
ไม่ได้
หรอก

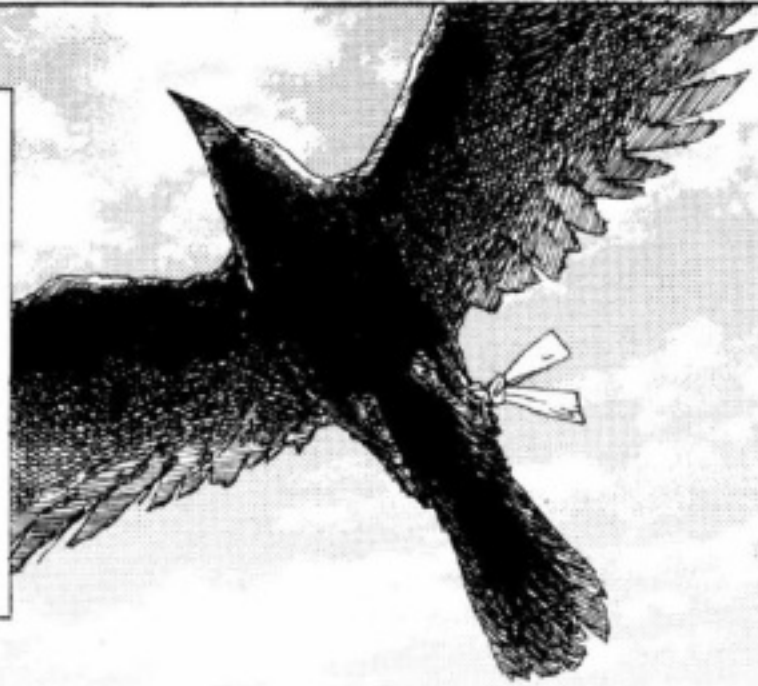

ตอนที่

3 จะกลับมาก่อนรุ่งอรุณ

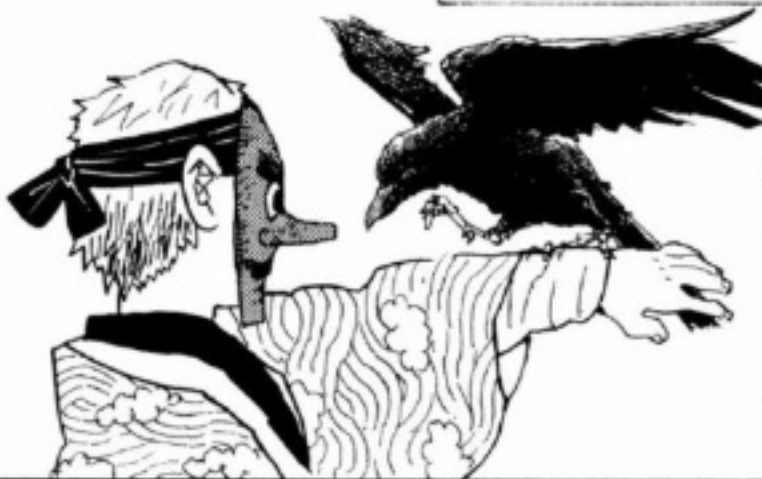
ท่าน
อุโรโกะดาจิ
ซากอนจิ

สวัสดี

ครอบครัว
ของเขา
ถูกอสูรฆ่า
อย่าง
ทารุณ

เขากล้า
ที่จะสู้กับข้า
ด้วย
มือเปล่า

เด็กหนุ่ม
ที่อยากเป็น
นักล่าอสูร
กำลังมุ่งหน้า
ไปหาท่าน

แต่เธอ
ไม่ทำร้าย
มนุษย์

น้องสาว
ที่มีชีวิตรอดมา
ถูกทำให้
กลายเป็นอสูร

บาง
ที

เด็กหนุ่ม
ผู้นั้น
มีจมูกที่ดี
เช่นเดียวกับ
ท่าน

ข้ารู้สึกว่
สองคนนี้
มีอะไร
ที่แตกต่าง
ไปจาก
คนอื่น

ข้ารู้ว่า
นี่คือคำขอ
ที่เอาแต่ใจ
ได้โปรด
อภัยให้ข้า
ด้วย

เขาอาจจะ
“พัฒนา”
จนเป็น
“ผู้สืบทอด”
ได้ก็ได้

อยาก
ให้ท่าน
ช่วย
เลี้ยงดู

ขอ
ขอบ
คุณ

โทมิ
โอกะ
กิยู

ข้าขอ
ฝาก
ด้วย

ขอให้
ท่าน
มุ่งมั่น
ทุ่มเท
ให้เต็มที่

อย่า
ถาม
คนอื่น
สิ

ใช้สมอง
คิดเอง
ไม่เป็น
รีไร

ไม่ได้ยิน
เสียง
ฝีเท้า
เลย

ละ

แล้ว
ทำยังไง
ถึงจะฆ่า
ได้ล่ะครับ
?

หน้ากาก
เทงงู...
คนๆนี้...

หรือต้อง
ทบหัว...

ແຫ່ງ
ໄມ້ໄດ້
ເທຣອ

ໄດ້
ໄດ້
ໄດ້

ໄມ້ມີວິທີ
ທີ່ຈັດການໄດ້
ໃນຄັ້ງເທົ່າ
ເລຍ
ເທຣອ...

ກວ່າຈະທບ
ກະໂຫລກໃຫ້ແຕກ
ຕ້ອງໃຊ້ຫີນທບ
ທີ່ຄັ້ງກັນ...

ຄຸງ
ທຣມານ
ແຍ້

ໄດ້
ໄດ້
ໄດ້

คำถามเมื่อกี้
เพราะอะไร
เจ้าถึงตอบ
ไม่ได้ในทันที
?

เพราะเจ้า
เตรียมใจมา
ไม่ดีไงล่ะ

.....

ฆ่าอสูร
ไม่ได้
จนกระทั่ง
รุ่งอรุณ

เจ้า
ตัดสินใจ
ช้า

โทษฐานที่เจ้า
พาน้องสาว
ที่เป็นอสูร
ไปไหนมาไหนด้วย
ต้องเตรียมใจ
เช่นนั้น

หากน้องสาวเจ้า
กินคน
สิ่งที่เจ้าต้องทำ
มี 2 อย่าง

ฆ่าน้องเจ้า
และคว้านท้อง
ตัวเอง
ตามชะ

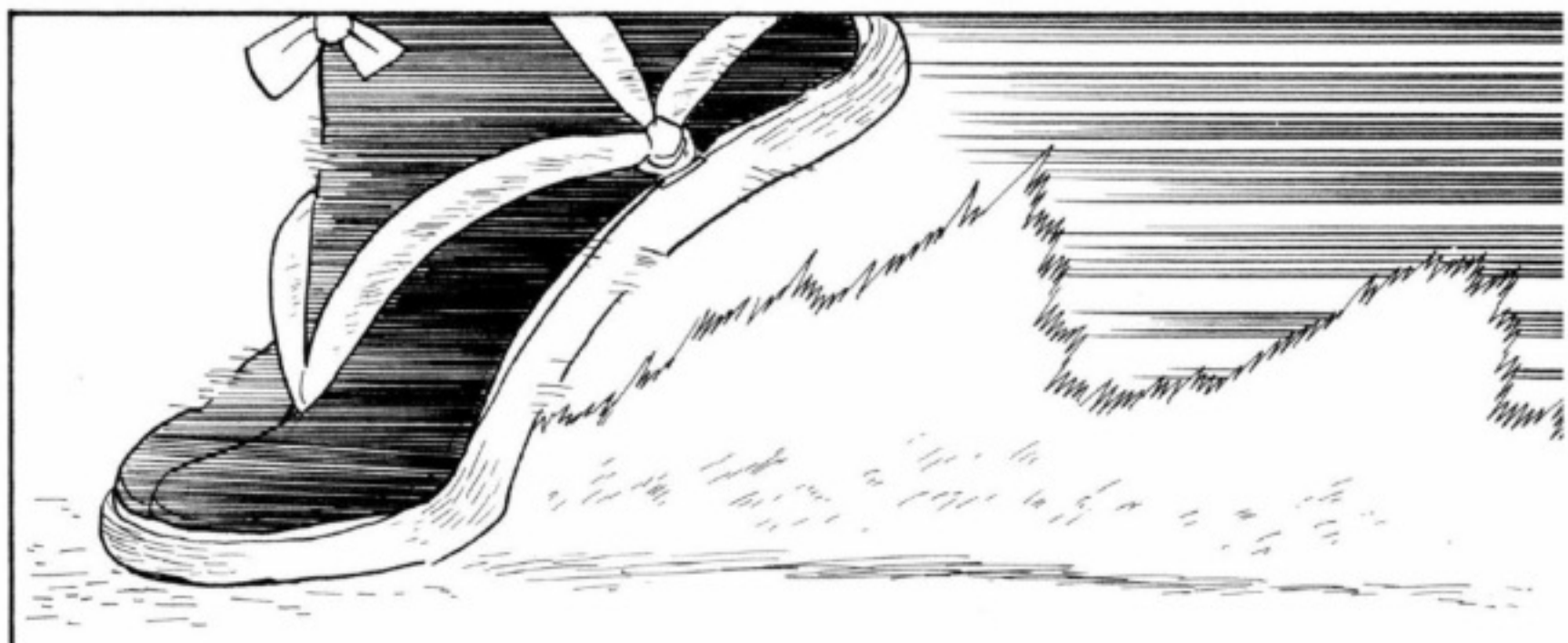
เข้าใจ
สิ่งที่ช้า
พูดมัย

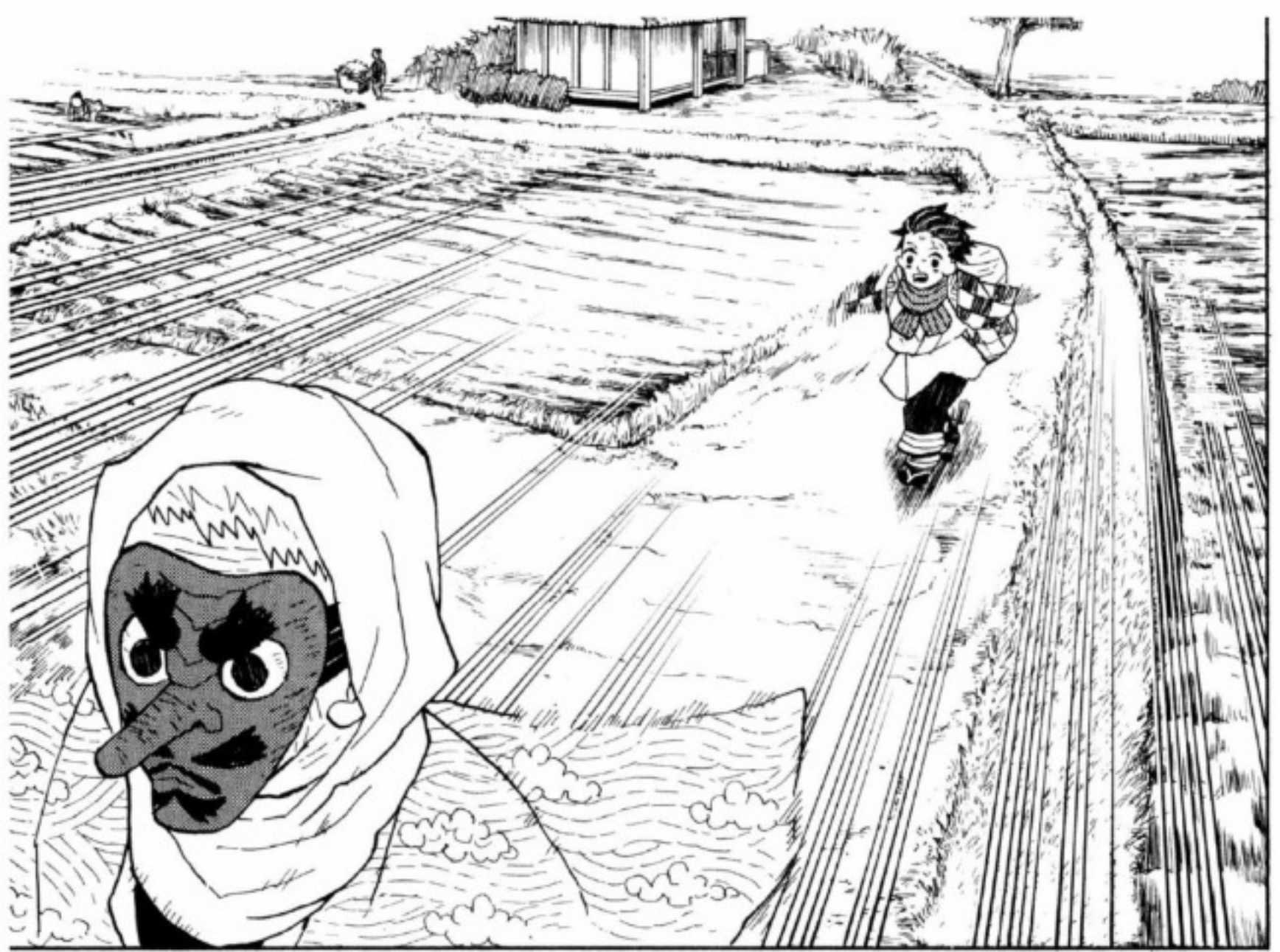

ชีวิตของมนุษย์
ที่ไร้ความผิด
ถูกน้องสาวเจ้า
ทำลายไป

นั่นจะต้องเป็น
เรื่องที่ไม่มีทาง
เกิดขึ้นเด็ดขาด

แต่จงจำไว้ว่า
จะยอม
ให้เกิดขึ้น
ไม่ได้

ได้กิน
อ้ม
ทอง
กว่านี้

อีกอย่าง
หนู
อยากให้
พวก
น้องๆ

ต้อง
ซื้อใหม่
แล้ว
สินะ

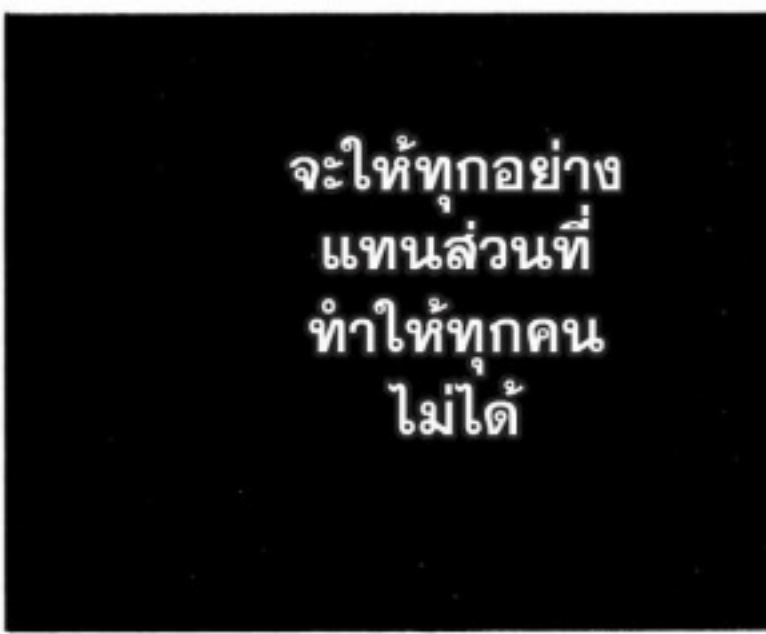
ซุน
กิโมโน
อีกแล้ว
เหรอ

หนูชอบ
กิโมโน
ตัวนี้ออก

เอาน่า
เอาน่า

ไม่
เป็น
ไร

จะให้ทุกอย่าง
แทนส่วนที่
ทำให้ทุกคน
ไม่ได้

แล้ว
จะซื้อ
กิโมโน
สวยๆ
ให้

พี่จะ
หาทาง
ทำให้เธอ
กลับเป็น
มนุษย์
ให้ได้

ที่จะ
ทดสอบมัน
ต่อจากนี้
ต่างหาก

ป็น
เขา
กัน

คง

ยอมรับ
ช้า
แล้ว
ใช่มั๊ย
?

เท่า
นี้...

ไ้ค

ไ้ค

หัว
หมุน
ไป
หมด

เหนื่อย
ขาแทบ
ไม่มีแรง

ไ้ค

ไ้ค

ครั้งนี้
ข้าจะ
ไม่รอจน
รุ่งอรุณ

ลงจากเขา
หาทาง
กลับไป
ที่บ้าน
ตรงคืนเขา
ให้ได้

อ๊ะ...
จริงลึ

คิดว่า
จะหลงทาง
เพราะ
หมอกหนา
พวกนี้สินะ

แต่
นั่น
หรือ
?

เอ๊ะ

ง่ายมาก!!
ข้าจุมกดี

จากลิ้น
ของคุณ
อโรโกะตาตี
ได้แล้วด้วย

ขอแค่
กลับไปก่อน
รุ่งอรุณได้

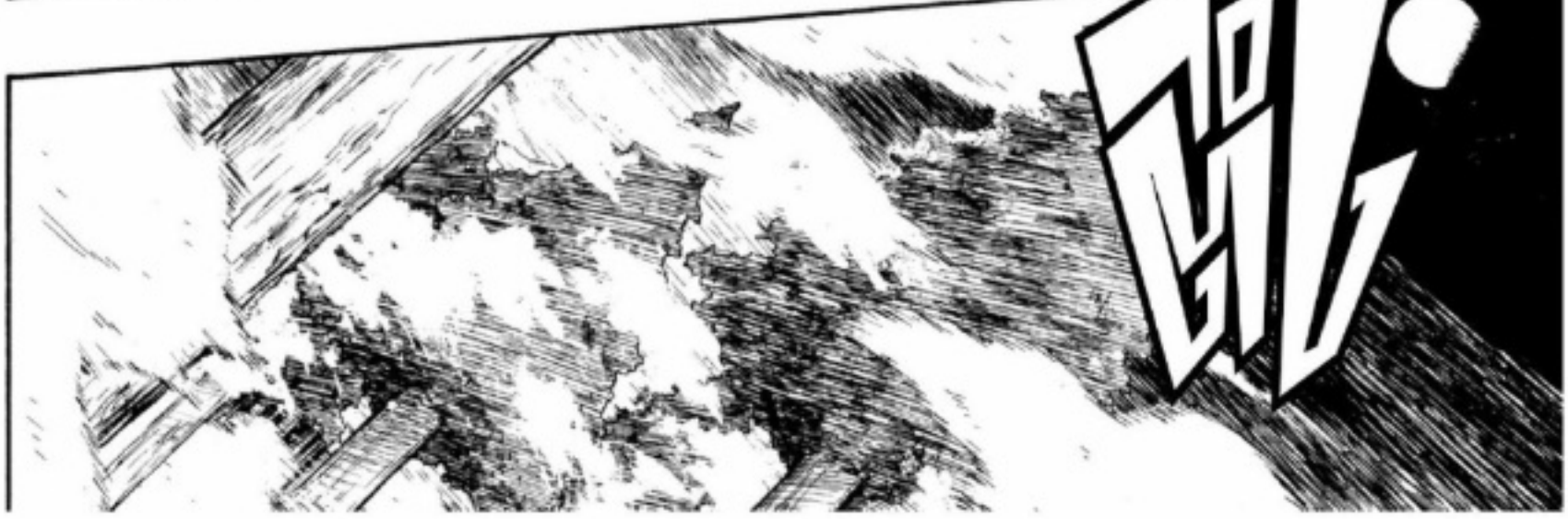

ถึงจะ
ไม่เห็นตัว
แต่
ไม่มีทาง
จำทางผิด
แน่

พิน
ลอย
มา
|

ว
ว
ว

อย่าง
นี้
เอง
!!

หลุม
กับ
ดัก
!!

ดวบ

อ๊ะ....
แย
แล้ว....
!!

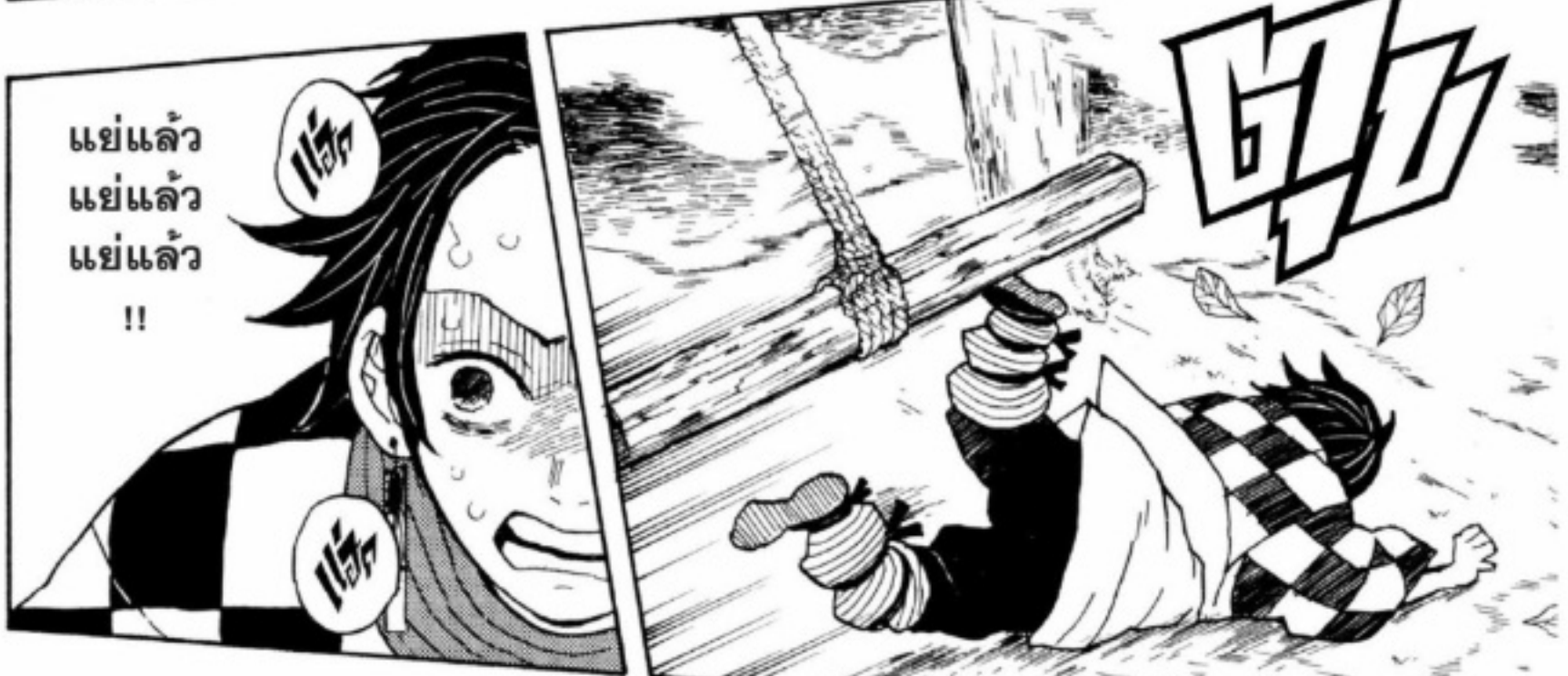
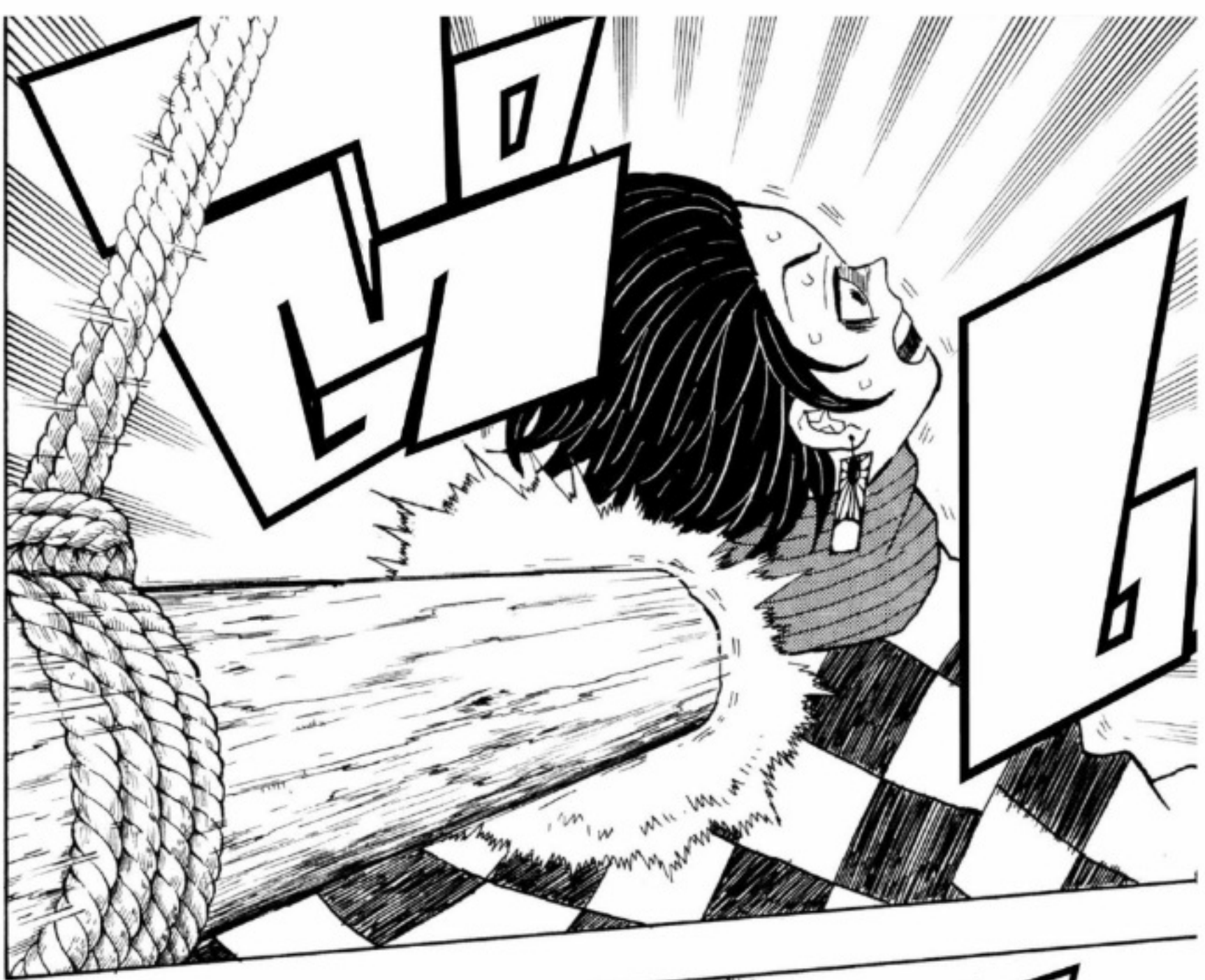

อย่างนี้
นี่เอง
!!

วาง
กับดัก
เอาไว้

ว๊ว

แย้แล้ว
แย้แล้ว
แย้แล้ว
!!

ไอ้

ไอ้

ปัง

แถม
ภูเขว
ลูกัน!!
เขาลูกัน

ชินโดนกับดัก
ไปเรื่อยแบบนี้
เราลงจากเขา
ก่อนอาทิตย์ขึ้น
ไม่ได้แน่

เขามากกว่าภูเขา
ที่เราเคยอยู่
ซะอีก

อากาศ
เขามาก
มาก !!

มีลมาธิกับการหายใจ
แยกแยะ
กลิ่นกับดัก
ให้ได้

คงได้
หมดสติ
ก่อน
กลับไปถึง
แน่...

ไม่
ต้อง
กลับไป
ให้ได้
!!

หายใจ
ลำบาก
หนามัด
ตาลาย

เอาล่ะ
เรารู้แล้ว!!
รู้แล้ว!!

กับดักที่มีคน
ตระเตรียมไว้
จะมีกลิ่น
ที่แปลกไป
!!

จนทำให้
หลบหลีก
กับดัก
ทั้งหมดได้
ในทันที
หรอกนะ
!!

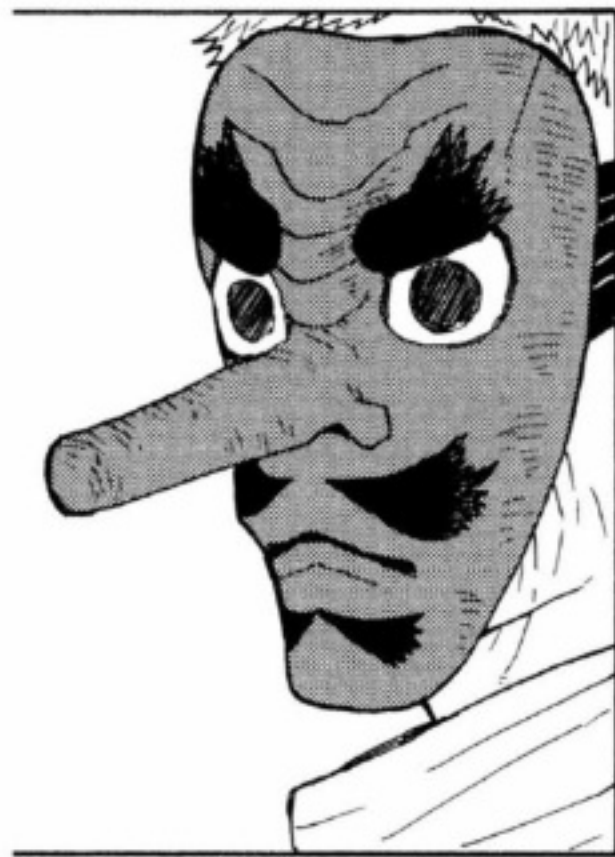
แต่
ความสามารถ
ทางร่างกาย
ก็ไม่ได้
เพิ่มสูงขึ้น

ชะ...

ข้า
กลับ

คามาดโตะ:
ทันจิโร่

...ขอ
ยอมรับ
เจ้า

เรื่องซุบซิบ ยุคไทโซ

- เรื่องราวของกลุ่มปราบมาร
- ผลาญอสูร
- ล้างบาปอสูร
- ดาบพิฆาตอสูร
- ตำนानผู้ปราบอสูร
- นักรบปราบมาร
- เทพไฟผู้ล่าอสูร
- เถ้าไฟผลาญอสูร

*ตัวอักษร "กัน"
ของชื่อกันจิโร่

ใช้ตัวอักษร "เก้า"
(จีเก้า เก้าถ่าน)

คิดชื่อเรื่องได้
ประมาณนี้แหละ

ทุกคนชอบแบบไหน
กันบ้าง?

सानน์สวัสต์
Godoge เอบดะ

ตอนที่

4

บันทึกของทันจิโร่ บทที่ 4

กลุ่ม
พิฆาต
อสูร

มีจำนวน
หลาย
ร้อยคน

ทว่า
ใครเป็น
ผู้นำกลุ่ม
นั้น

เป็นองค์กร
ที่ไม่ได้รับ
การยอมรับ
อย่างเป็นทางการ
จากรัฐบาล

ยังเป็น
ปริศนา

แต่เป็น
กลุ่มที่มีมา
ตั้งแต่อดีต
และ
ในทุกวันนี้
ยังคง
ล่าอสูรอยู่

มีความสามารถ
ทางร่างกายสูง
ถึงจะได้รับ
บาดเจ็บ
ก็สามารถ
รักษาตัวได้
ทันที

อสูร

อาหาร
หลัก
คือ
มนุษย์

สามารถ
ต่ออวัยวะ
ที่โดนตัดขาด
และ
งอกมือเท้า
ขึ้นใหม่ได้

ฆ่า
และกิน
มนุษย์

ไม่มีใครรู้ว่า
จะโผล่
ออกมา
ที่ไหน
และ
เมื่อไหร่

อสูรบางคน
อาจมีการ
เปลี่ยนแปลงรูปร่าง
หรือใช้เวทมนตร์
ประหลาดได้
วิธีฆ่าคือให้โดน
แสงอาทิตย์
หรือใช้ดาบพิเศษ
ตัดคอเท่านั้น

ถึงอย่างนั้น
ก็ยัง
ประจันหน้า
กับอสูร
เพื่อปกป้อง
มนุษย์

เพราะเป็นมนุษย์
บาดแผลจึงหายช้า
หากเสียแขน
หรือขาไป
ก็รักษาให้กลับเป็น
เหมือนเดิมไม่ได้

กลุ่มพิฆาตอสูร
ประจันหน้า
กับอสูร
ด้วยกายเนื้อ
ธรรมดา

“ผู้เลี้ยงดู”
มีจำนวนมากมาย
อยู่ตามที่ต่างๆ
และคอยเลี้ยงดู
นักดาบ
ด้วยวิธี
ที่แตกต่างกัน

ข้าคือ
“ผู้เลี้ยงดู”

มีหน้าที่
คือเลี้ยงดู
นักดาบ
ตามนั้น

และเจ้า
จะได้เข้าร่วม
“การคัดเลือก
ครั้งสุดท้าย”
หรือไม่
ข้าจะเป็น
คนตัดสิน

เพื่อเข้าร่วมกลุ่มพิฆาตอสูร
เจ้าจะต้องเอาชีวิตรอดจาก
“การคัดเลือกครั้งสุดท้าย”
ที่จัดขึ้นที่ “เขาฟูจิคาซาเนะ
(เขาม่วงคราม)” ให้ได้

วันนี้
ก็ต้อง
ลงเขา

ข้า
ตัดสินใจ
เขียนบันทึก
เพื่อ
เนซึโกะ

ต้องฝึกฝน
เพื่อให้
เอาชีวิตรอดจาก
“การคัดเลือก
ครั้งสุดท้าย”

ร่างกาย
เพิ่ม
สูงขึ้น

การขึ้นลงเขา
ทุกวัน
ทำให้
หลบหลีก
กับดักได้
มากขึ้น

รวมถึงจมูก
ที่แยกแยะ
กลิ่น
ได้ชัดเจน
มากกว่า
แต่ก่อน

แบบที่
จงใจ
ให้ถึงตาย
เลย
ก็มี

แต่ทว่า
ความยาก
ของกัปตัน
ก็เพิ่ม
สูงขึ้น

พูด
ตามตรง
ว่ามัน
เกาะ
มาก

พอมี
ไม่ว่าง
ก็ผลอ
ติดกับดัก
เข้าจนได้

วันนี้
ถีอดาบ
ลง
จากเขา

หลังจาก
ลงเขาแล้ว
ก็ต้องฝึกหวดลม
จนไหล่
แทบหลุด

เจ็ดร้อย
สิบห้า
เจ็ดร้อย
สิบหก

ถึงจะบอกว่า
“วันนี้”
แต่ช่วงนี้
ต้อง
ฝึกหวดลม
ทุกวัน

วันนี้
ฝึก
หวดลม
เจ็ดร้อย
สิบสาม
เจ็ดร้อย
สิบสี่

ดาบ
นั้น

ด้าน
คมของดาบ
แข็งแกร่ง
ก็จริง
แต่ด้านข้าง
กลับเปราะ

อาจารย์
บอกว่า
ดาบนั้น
เปราะ
บาง

โดยหัน
คมดาบ

ต้องใส่
แรงฟัน
ตรง ๆ

ตอน
กวัดแกว่งดาบ
ต้องใส่แรง
ไปใน
ทิศทางเดียว
กับดาบ

นั่นคือ
กระดุก
เจ้า
จะหัก
ไปด้วย

กล่าวคือ
ถ้าทำ
ดาบ
หัก

หัก

และ

หาก
ดาบ
เสี้ยน
หาย

อาจารย์ขู่
แบบนี้

วันนี้
คือวัน
ล้ม
กลิ้ง

เป็นการฝึก
การลุกขึ้น
อย่างรวดเร็ว
ไม่ว่าจะอยู่
ในท่างท่าไหน
จะต้องตั้งรับ
ให้ได้

ส่วน
คุณ
อุไรโกะดาจิ
ใช้
มือเปล่า

ไร
อาวุธ

ข้าถือดาบ
พุ่งเข้าจู่โจม
คุณ
อุไรโกะดาจิ

แต่ว่า
เอาแต่นอนหลับ
แบบนี้
มัน
ประหลาด

คุณ
อุโรโกะดาคิ
เรียกหมอ
มาดูอาการ
ให้แล้ว
แต่

ไม่มี
ความ
ผิดปกติ
อะไร

ใช่

พี่สลัด
ความ
กลัวนี้
ไม่ได้
เลย

กลัวว่า
เธอจะตาย
ไปทั้ง
แบบนี้

พี่
กลัว

จนนี่กว่า
จะตายไป
หลาย
ต่อหลาย
ครั้ง

การลงเขา
ยิ่งโหดหิน
ต้องฝึกวิชา
ท่ามกลางอากาศ
ที่เบาบาง

ไม่มี
อะไร
จะสอน
แล้ว

จู่ๆ
ก็โดน
พูด
แบบนี้
ใส่

1 ปี
หลังจาก
มาที่เขา
ซากุริ

ไอ้
ไอ้
ไอ้
เอ๊ะ

จะเอาสิ่ง
ที่ข้าสอน
ไปใช้ได้
มากน้อย
แค่ไหน

ว่า
เจ้า

ที่เหลื่อ
ก็ขึ้นอยู่กับ
เจ้า
แล้ว

หากฆ่าหีนนี้ได้
เจ้าจะได้รับอนุญาต
ให้เข้าร่วม
“การคัดเลือก
ครั้งสุดท้าย”

ใช้ดาบ
ผ่า
เหรอ
?

ผ่า
ได้เหรอ
?

หึน
เนีย
น:

ดาบ
ต้องหัก
แน่....

ไม่คิดว่า
จะผ่าได้

คุณ
อุโรโกะ
ตาดี
!!

คุณ
อุโรโกะ
ตาดี

งอ
ก่อน

งอ
ก่อน

ก็ไม่ได้
สอนอะไร
อีกเลย

คุณ
อุโรโกะ
ตาดี

หลัง
จาก
นั้น

ทั้งการ
กลั่นหายใจ
การฝึกร่างกาย
และเรื่อง
พื้นฐาน

พี่

ฝึกฝน
สิ่งที่คุณ
อุโรโกะดาคิ
สั่งสอน
เข้าไปมา
ทุกวัน

คิดถูก
จริงๆ
ที่เขียน
บันทึก
เอาไว้

พี่
ร้อน
ใจ

แต่ทว่า
ผ่านมาครึ่งปี
ก็ยังผ่าหิน
ไม่ได้

ต้องฝึก
มาก
กว่านี้

มาก
กว่านี้

ยังฝึกฝน
ไม่พอ

ยัง
ไม่พอ

เป็น
ลูกผู้ชาย
อย่า
โวยวาย
ทนดูไม่ได้

ไม่ได้
กลืน
เลย

หน้ากาก
หมา
จึงจอก
|

ตั้งแต่
เมื่อไหร่
กัน
!!

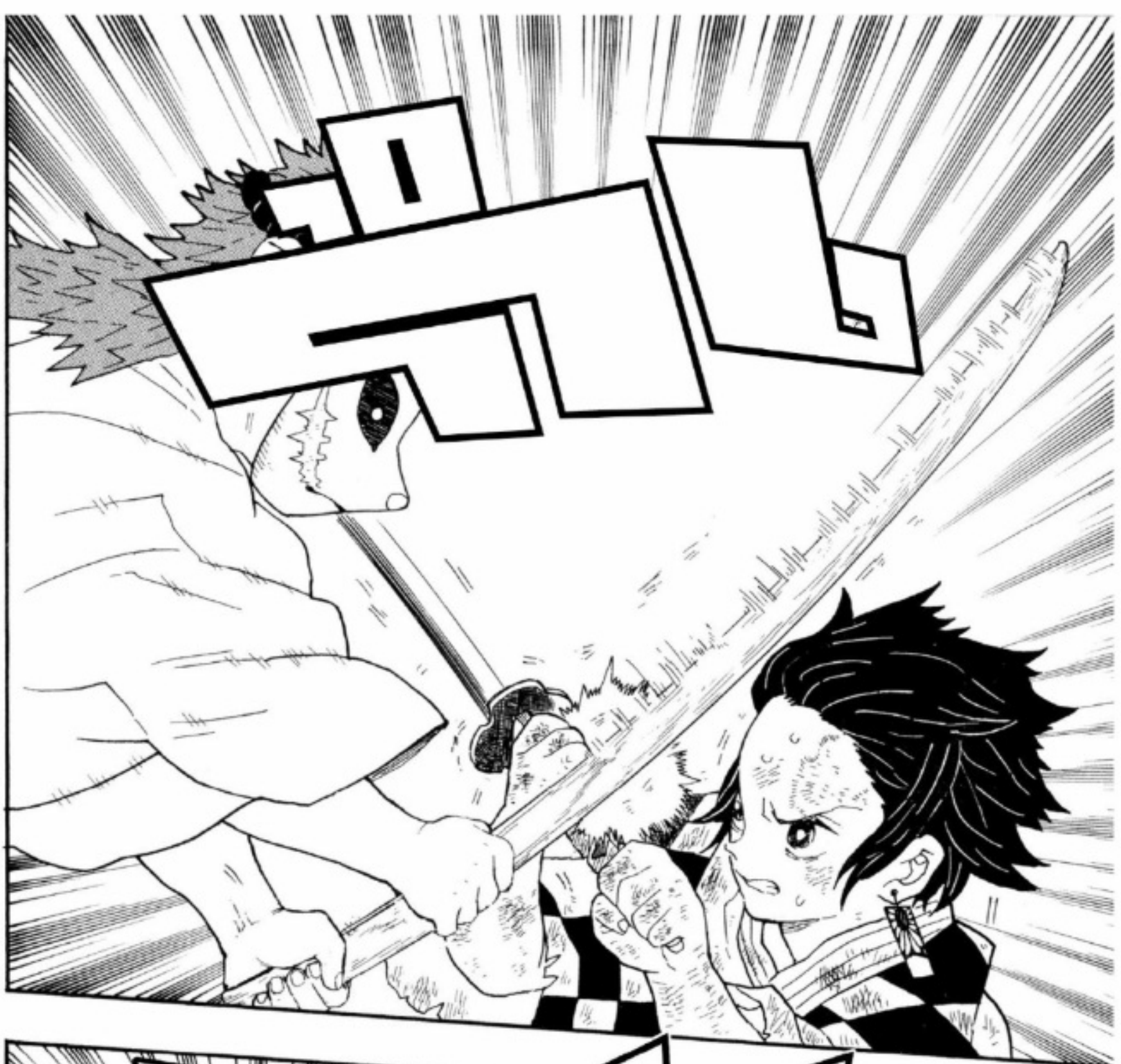

ถ้าแก
เป็น
ลูกผู้ชาย

ต่อให้
ทุกข์ทรมาน
แค่ไหน
ก็ต้อง
กัดฟันทน

ถ้าเกิด
มาเป็น
ลูกผู้ชาย
ล่ะก็

อ่อน
ประสพ-
การณ์

ซัก
ซ่า

แบบนี้
ไม่ใช่
ลูกผู้ชาย
ซักนิด

อ่อน
แอ

รูปตัดเส้นตอนประกาศลงเรื่องยาว

ตอนที่ 5

5 มินทักของทันจิโร่ บทท้าย

แก
ต่างหาก
กำลัง
ทำอะไร
อยู่

อู่
จะกำ
อะไร
!!

!!

จะมัว
นั่งพัก
ไปถึง
เมื่อไหร่

แถม
ไม่เตรียม
ตั้งรับอีก

อะไร
เหรอ

ก
ฝึก
—

แกไม่ได้เรียนรู้
อะไรเลย
ไม่ได้วิชาอะไร
เป็นของคุณ
เลย

ฆ่า
หึน
ได้
แล้ว
!?

แกจดจำ
เรื่องพวกนั้น
เป็นความรู้

แต่ร่างกาย
ของแก
ไม่ได้ซึมซับ
มันเลย

โดยเฉพาะ

“การฟ่ง
กระแเสจิต
รวมปราณ
ทั่วร่าง”

ศาสตร์
ลมปราณ
ที่เรียน
จากท่าน
อุโรโกะตาคิ

รู้จักคุณ
อุโรโกะตาคิ!
รวมถึงเรื่อง
ปราณ....

!!

ฟึก
ให้จ่า
ไปจน
ถึง
กระตูก

ข้า
ก็ทำ
อยู่

อย่าง
เอาเป็น
เอาตาย
!!

ข้าทำ
ทุกวัน

ไม่มี
หนทาง
แล้ว

แต่ว่า
ไม่มีทาง
ข้า...

จงฟึกฟน
ให้ซิมลัก
เข้าไปถึง
เลือด
เนื้อ

ฟึก

ฟึก

ฟึก
!!

ให้แก่นวิชาที่
ท่านอุโรโทะดาคิ
สอนสั่งทั้งหมด
ซิมซาบจน
ไม่มีวันลืม

**ต้อง
มุงหน้า
ต่อไป
!!**

**จง
เดินหน้า
สิ!!**

**ถ้าเป็น
ลูกผู้ชาย
ล่ะก็
ถ้าเกิด
มาเป็น
ลูกผู้ชาย
ล่ะก็**

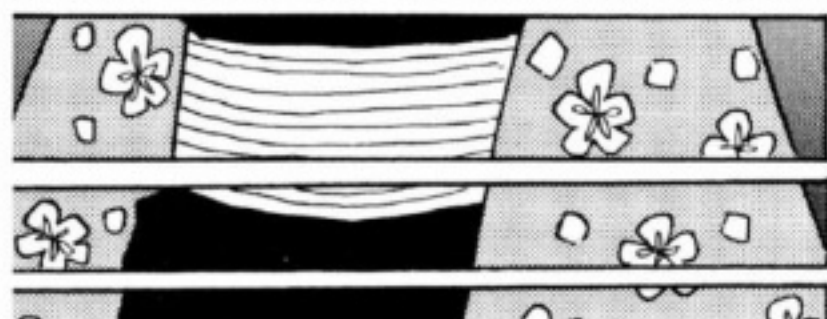
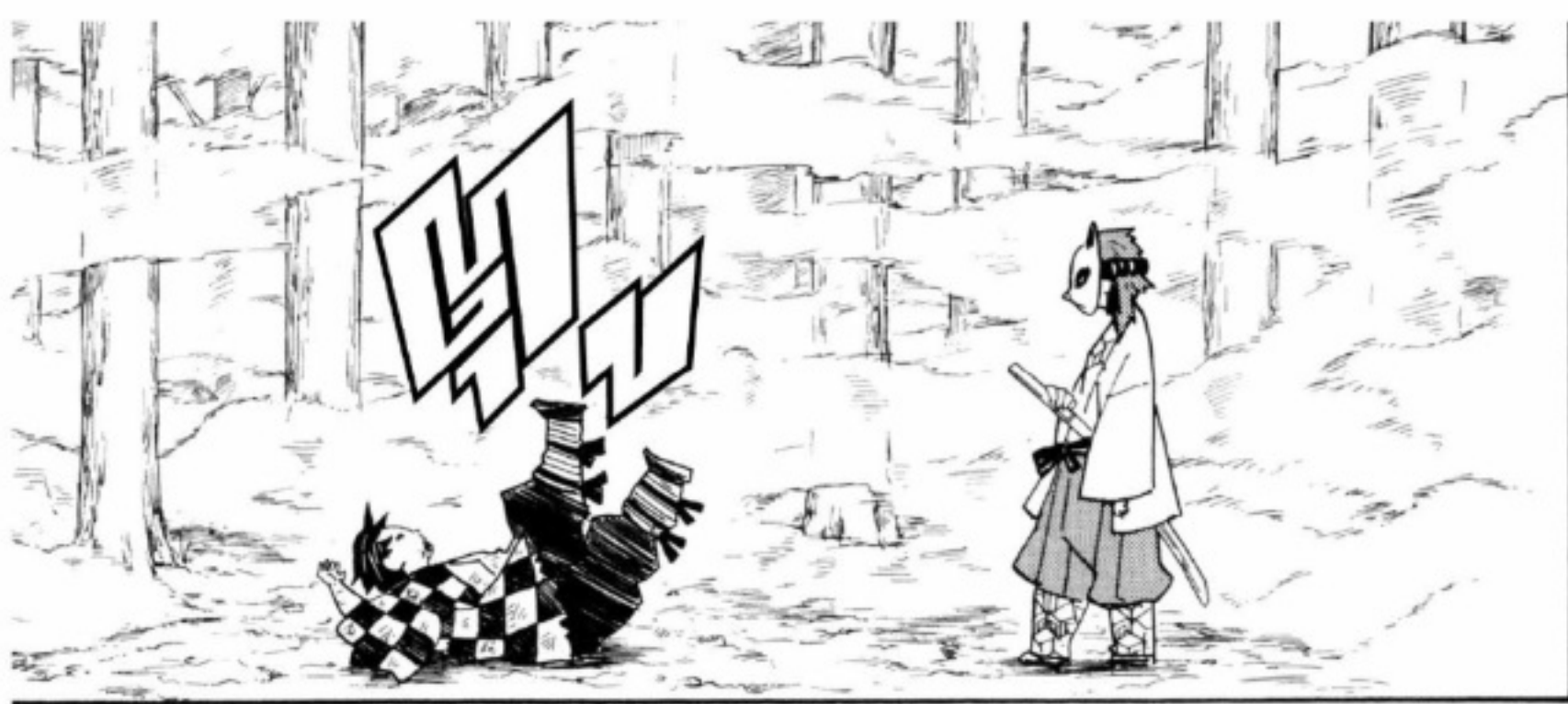
**แสดง
พลัง
ของแก**

**บุก
เข้ามา
!!**

**ให้ข้า
เห็น
!!**

**จ้า
!!**

จุดที่เคลื่อนไหว
อย่างเสียดเปลา
รวมถึงให้แก่
ความเคยชิน
ในบางอย่าง

“มาโกโมะ”
คอยสอน
จุดที่
ผิดพลาด
ของข้า

ถาม
เท่าไร
ก็ไม่ยอม
ตอบ

พวกเธอ
มาจาก
ไหน

ทำไม
ถึงมา
ช่วยข้า

คำพูดนั้น
เป็นคำพูด
ติดปากของ
มาโกโมะ

พวกเรา
ชอบท่าน
อุโรโกะดาจิ
นะ

ถึง
อย่าง
นั้น

และ
หัวใจ
แทบฉีก
เป็น
เสี่ยง

กวด
แกว่ง
ตาบ

จน
ปอด

แทบ
หลุด
เป็น
ชิ้นๆ

ฝึก
จน
แขน

ขา

ก็ยังไม่
เอาชนะ
ซาบิโตะ
ไม่ได้

ซาบิโตะ
ถือ
ดาบจริง
มาด้วย

วันนั้น
พี่ขอ
ทำ
ประลอง

จน
ผ่านไป
ครึ่งปี

วันนี้
จะต้อง
ชนะ
ให้ได้

การประลอง
โดย
การประจัน
ต่อหน้า
ตัดสินได้
ง่าย

ฝ่ายที่เร็ว
และ
แข็งแกร่งกว่า
จะเป็น
ผู้ชนะ

ผ่านไป
ครึ่งปี
ในที่สุด

ก็มี
สีหน้า
แบบ
ลูกผู้ชาย
ซักทีนะ

และตัดสินใจ
แพ้นะ
ในพริบตา

วันนั้น
วินาที
นั้น

เป็น
ครั้งแรกที่
คมดาบพี
พันโดน
ซาบิโตะ

サ

ความเศร้า
ราวกับ
หมดห่วง
แล้ว

เป็นยิ้ม
ที่เปี่ยม
ไปด้วย
ความ
ยินดี

ตอนที่
เอาชนะ
ได้
ซาบิโตะ
ยิ้ม

พอรู้ตัว
อีกที
ซาบิโตะ
ก็หายไป

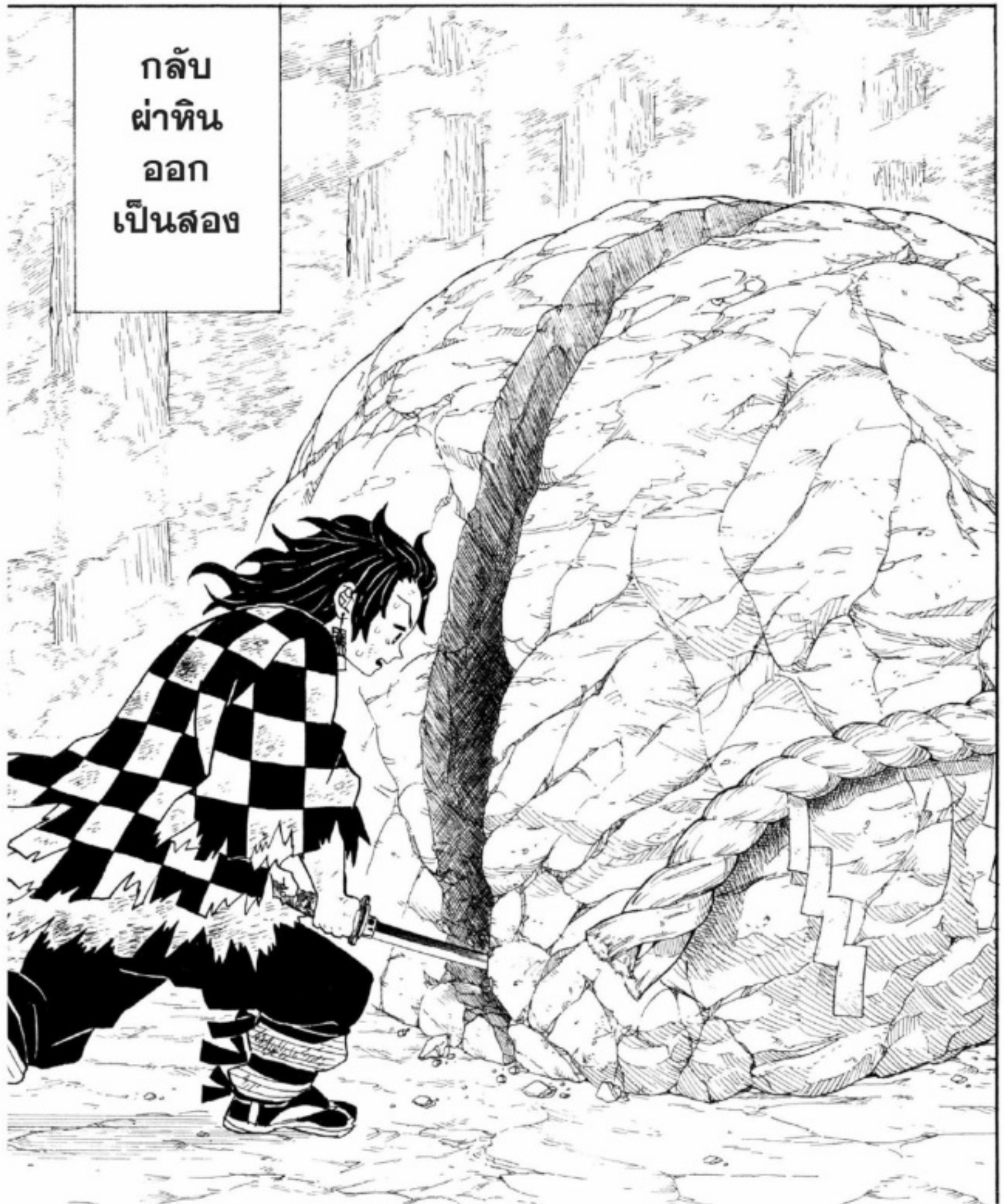
รวมถึง
เจ้านั้น
ด้วย

...เอาชนะ
ให้ได้นะ
ทันจิโร่

คมดาบ
ที่ น่าจะ ฟัน โดน
หน้า กาก ของ
ซาบิโตะ

กลับ
ผ่า หิน
ออก
เป็น สอง

คำขอบคุณ

ขอบคุณผู้ที่อ่านผลงานชิ้นนี้ ผู้ที่ซื้อการ์ตูนเล่มนี้ ขอบคุณมากๆ เลยค่ะ

เพราะได้รับกำลังใจอันล้นหลามจากทุกท่าน ฉันจึงมีโอกาสดำเนินเรื่องนี้เป็นเรื่องยาว รู้สึกปลาบปลื้มใจเป็นอย่างมาก

การ์ตูนเป็นสิ่งที่ย่างจากน้ำและอาหาร ตรงที่มันไม่ได้เป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต

ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากและหนักหนาแสนสาหัสที่จะคาดหมายให้มีคนอุดหนุนผลงานชิ้นนี้

ดังนั้นขอขอบคุณทุกท่านจากใจเลยนะคะ

เพราะได้รับความช่วยเหลือจากทุกๆ ฝ่ายจึงสามารถรับสรรค์ผลงานชิ้นนี้ออกมาได้

ดังนั้นฉันจะพยายามยิ่งๆ ขึ้นเพื่อให้ทุกท่านได้รับความสนุกสนานจากนี้ขอฝากด้วยนะคะ!!

ฉันได้รับจดหมายจากทุกท่านแล้ว
รู้สึกดีใจมาก ขอบคุณมากเลยนะคะ
ตัวฉันแล้วแต่ซาบซึ้งดีกับความสุภาพนี้
จนไม่ได้ตอบจดหมายเลย
ต้องขอโทษด้วยนะคะ
อภัยในนี้ด้วยนะคะ
จะพยายามให้มากกว่านี้ค่ะ!!

ขอโทษ
นะคะ

ทว่า ถึงใช้
ดาบธรรมดา
ฟันคอ
ก็มีอาจ
ฆ่ามันได้

จุดอ่อน
สำคัญ
ของอสูร
คือคอ

ดาบ
ของกลุ่ม
พิฆาตอสูร
จึงสร้าง
ด้วยเหล็ก
พิเศษ

ชื่อ
ของมันคือ
“ดาบเพลิง
สุริยัน”

ตอนที่

6 ชื่อที่ภักทนาย

ใน
ตอน
ต่อสู้อยู่

หากข้า
รู้สึกถึงกลิ่น
มันได้
ก็จะเห็น
เส้นด้าย
นั้น

เหตุผล
ที่ข้า
ชนะ

เพราะ
รู้สึกถึงกลิ่น
“เส้นด้าย
แห่ง
ช่องว่าง”

คมดาบ
ของข้า
จะพุ่งไปตาม
เส้นด้าย
และพาดฟัน
ช่องว่างนั้น

เส้นด้าย
จะเชื่อม
จาก
ปลายดาบ
ของข้า

ไปสู่ช่องว่าง
ของศัตรู
และทันที
ที่รู้สึกถึงมัน
เส้นด้ายนั้น
จะตรงดิ่ง

จากการ
คัดเลือก
ครั้ง
สุดท้าย

จงเอา
ชีวิตรอด
กลับมา

ข้าและ
น้องสาวเจ้า
จะรออยู่
ที่นี่

มันคือ
หน้ากาก
คุ่มภัย

ที่จะ
ปกป้อง
จาก
สิ่งชั่วร้าย

คุณ
อุโรโกะดาจิ
ก็มอบ
หน้ากาก
ให้

พอ
ตัดผม
เสร็จ

จึงฝาก
คุณ
อุโรโกะดาจิ
ไว้

ข้าไม่อาจพา
เนซึโกะ
ที่ยังหลับไหล
ไปด้วยได้

คุณ
อุโรโทะตากิ
ช้าไป
ล่ะครับ

ฝาก
ความคิดถึง
ถึงซาบิโตะ
กับมาโกโมะ
ด้วย
นะครับ

ทัน
จิโร่

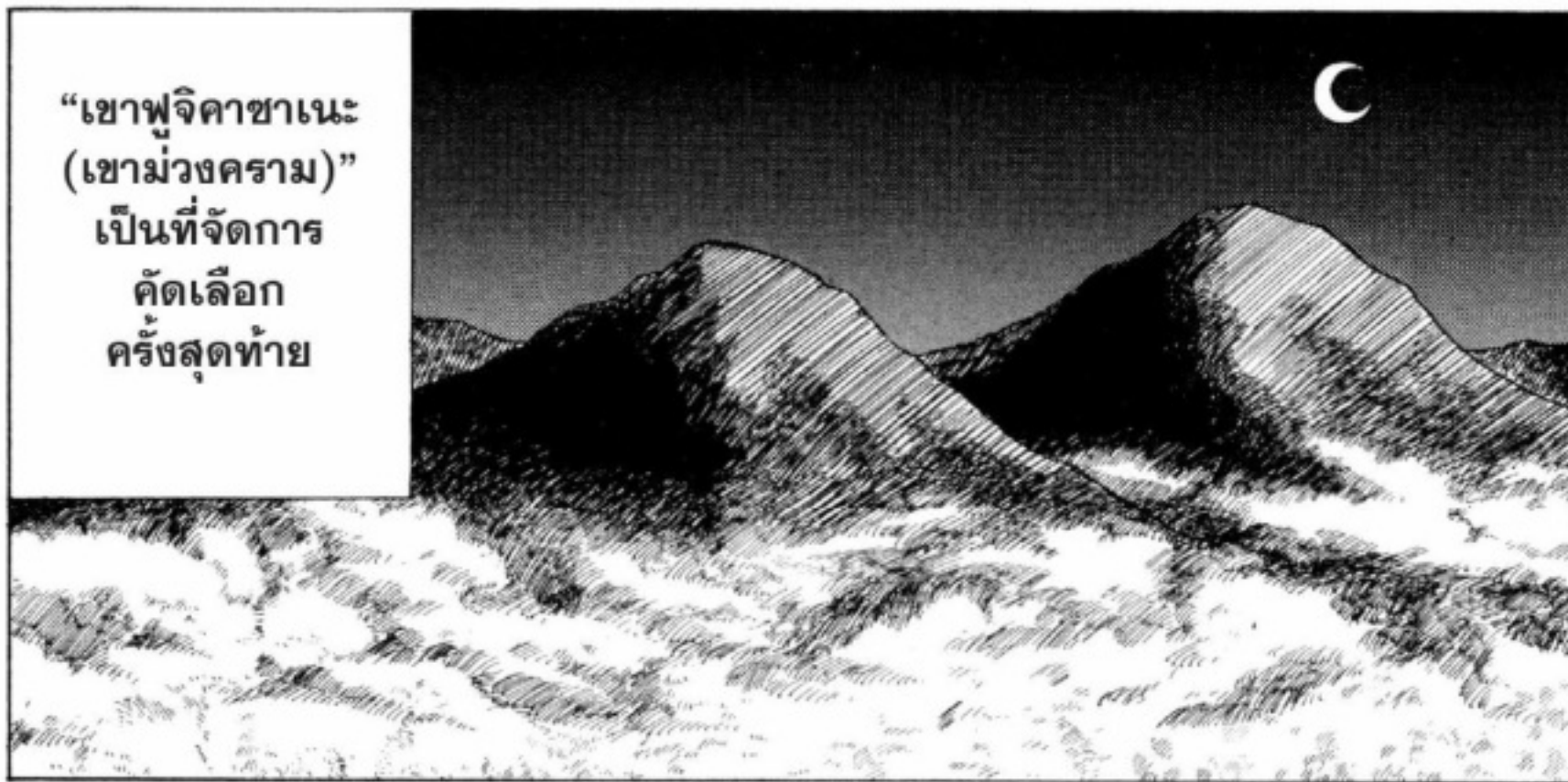
ทำไม
เจ้า....

ถึงรู้ชื่อเด็ก
ที่ตายไปแล้ว
พวกนั้น

|

“เขาฟูจิคาซาเนะ
(เขาม่วงคราม)”
เป็นที่จัดการ
คัดเลือก
ครั้งสุดท้าย

ยอด
เลย

ดอก
ฟูจิ

ทั้งๆที่
ยังไม่ถึง
ฤดู
ที่จะบาน
แท้ๆ

จากต้นเขา
ถึงกลางเขา
มีดอกฟูจิ
ที่เหล่าอสูร
เกลียด

บ้าน
สะพรั่ง
ตลอด
ทั้งปี

ทุก
ท่าน

ขอขอบคุณ
ที่อุทิศ
มาร่วมตัวกัน
เพื่อการ
คัดเลือก
ครั้งสุดท้าย
ในคืนนี้

เหล่านักล่าอสูร
ได้ทำการจับอสูร
และกักขังไว้
ที่ภูเข
ฟูจิคาซาเนะแห่งนี้
เพื่อไม่ให้หลุดออก
ไปสู่ภายนอก

นั่นคือ
เงื่อนไข
การคัดเลือก
ครั้งสุดท้าย

เอาละ
ขอให้ทุกท่าน
โชคดี

แต่ทว่า
นอกจากตรงนี้แล้ว
จะไม่มีดอกฟูจิบาน
ตั้งนั้นจึงมีอสูร
อยู่

จงเอาชีวิต
รอดให้ได้
ใน 7 วัน

จู่ๆ
ก็เจอทีเดียวนะ
2 ตัว...
!!

ไม่
แตกต่างกัน
ที่ต้อง
ถอยไป

จะไหว
ไหม
นะ

ข้า
จะกิน
มันเอง

โโโ
เจ้า
ถอยไป
ซะ

เสียง
เหยื่อ
ของ
ข้า

หุบ
ปาก
!!

คนที่
ข้ามันได้
ก่อน
ก็จะได้กิน
เป็นไง

เนื้อมนุษย์
ที่ไม่ได้
ลืมนรส
มานาน
!!

ปรากฏ
วารี

เฟื่อง
กระแสน
จิต

กลิ่นของ
เลือด
!!

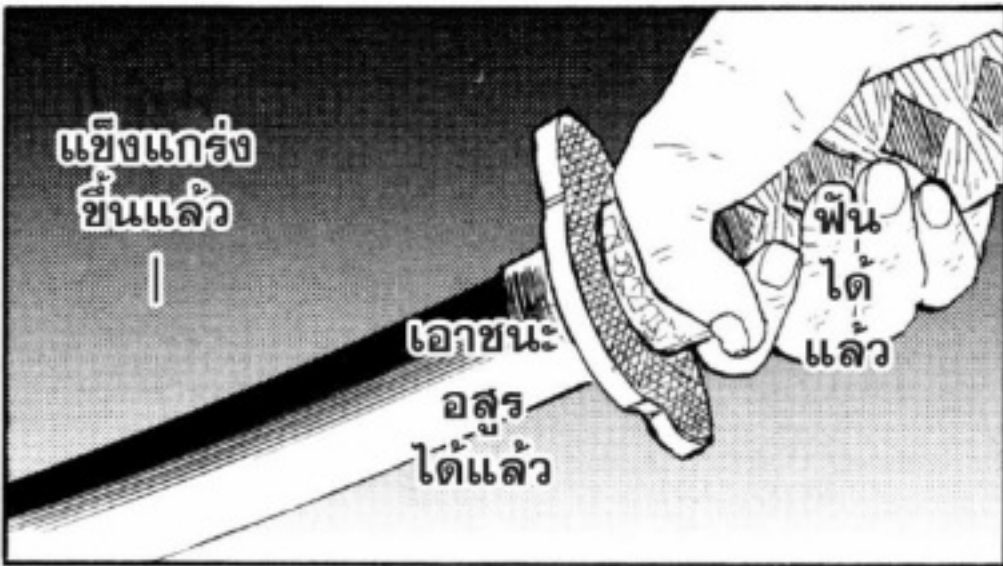
นคร:บวบ

ที่

4

กลิ่น

น้ำ

แข็งแกร่ง
ขึ้นแล้ว
|

เอาชนะ
อสูร
ได้แล้ว

ฟัน
ได้
แล้ว

ร่างกายข้า
จดจำ
ได้แล้ว

การฝึก
ไม่สูญเปล่า

ขอให้
ไปสู่สุคติ
เถิด

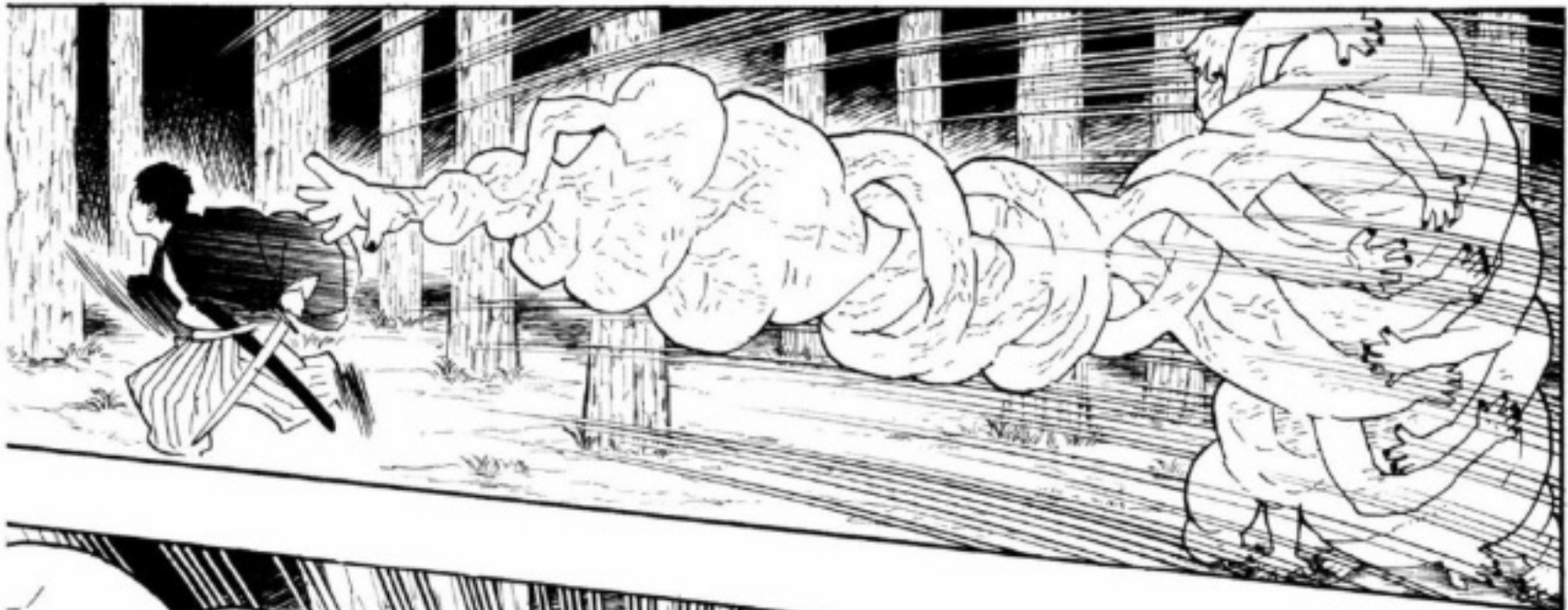
จะไม่เหลือ
แม้แต่
กระดูก
ชิ้นเดียว...

หากใช้ดาบ
ที่ได้รับ
จากคุณ
อุโรโกะตาคิ
ฟันคอ

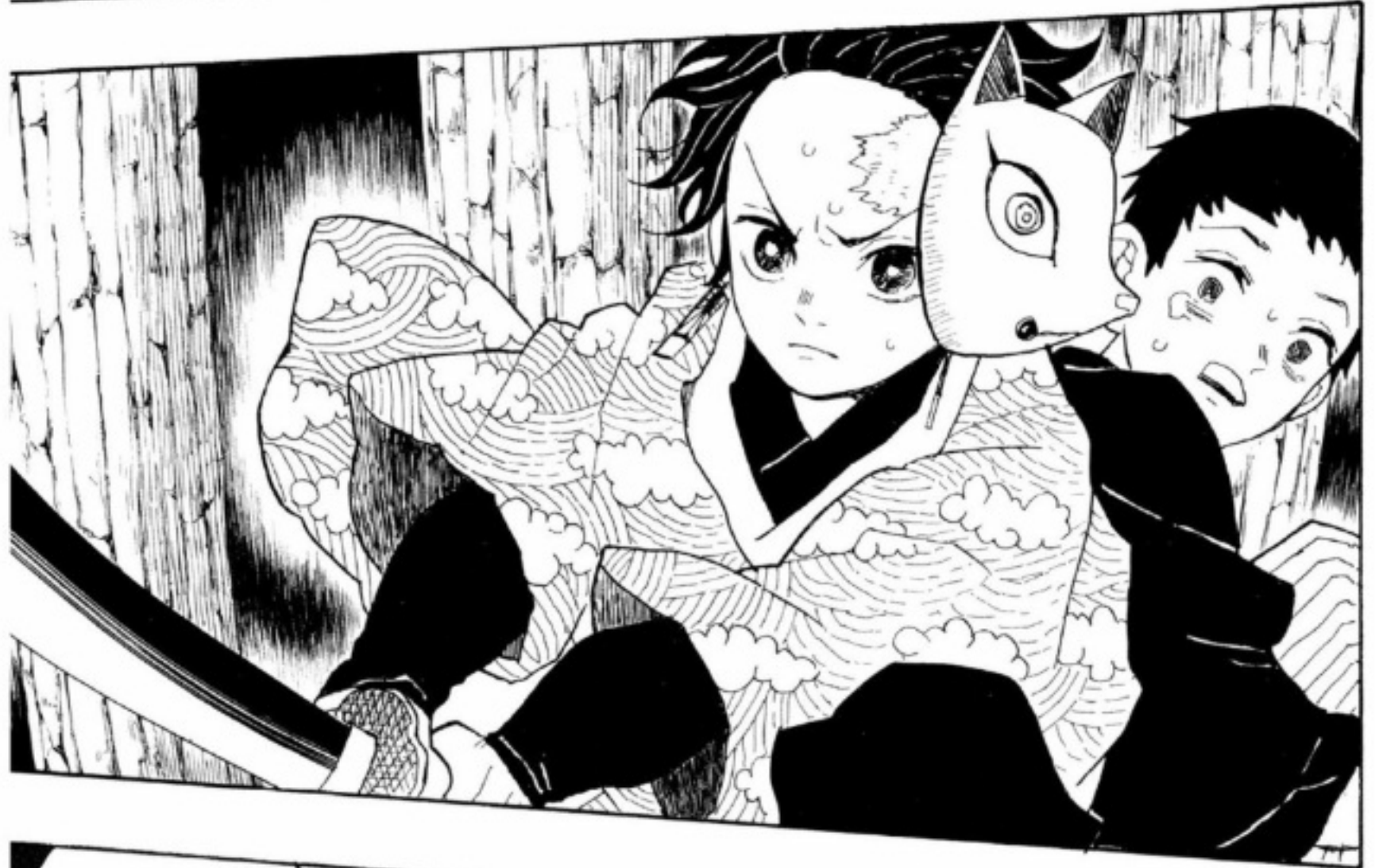

เรื่องซุบซิบ
ยุคไทโซ

เห็นว่ามีคนหนึ่งเป็นเด็กผู้ชายนะ

ตอนที่ 7 วิกฤตภายใน

ตอนนี้
เป็นยุค
ไทโซ

!?

ปัง

(*๒/๖) color. 1868-1912

เปลี่ยน
แล้ว
!!

อ้า

เปลี่ยน
ปีรัชกาล
แล้ววรี
!!

เจ้าเด็ก
จิ้งจอก

ตอนนี้

ปีเมจิ*
ที่เท่า
ไหร่

เจ้า
อุโรโกะ
ตาคิ
!!!

เจ้า
อุโรโกะ
ตาคิ

เจ้า
อุโรโกะ
ตาคิ

เจ้า
อุโรโกะ
ตาคิ

อ้าว
|

อีกแล้ว
!!
อีกแล้ว
!!

อภัยให้
ไม่ได้
อภัยให้
ไม่ได้!!

ในระหว่าง
ที่ข้าถูก
ผนึกอยู่ใน
ที่พรรคนี้

ไม่มีทางลืม
เรื่องเมื่อ
47 ปี
ที่แล้ว
เด็ดขาด

รู้จักสิ!!
คนที่
จับข้ามา
ก็คือ
อุโรโกะตาคิ

ทำไม
ถึงรู้จัก
คุณอุโรโกะ
ตาคิ...

(* ยุคเอโดะ คศ.1603-1868 เคโอ คศ.1865-1868)

ยุคเอโดะ
น่าะช่วง
เคโอ*

ตั้งแต่
ตอนที่
เจ้านั้น
ล่าอสูร

ไม่น่า
จะมีอสูร
อายุยืน
ถึงขนาดนั้น
ที่นี่

ที่นี่
นี่:

โกหก

ล่าอสูร...
ยุค
เอโดะ
!?

แถม
พวกอสูร
จะกินพวก
เดียวกันเอง
ถึงนั้น...

อสูร
ที่เลือกมา
เพื่อการ
คัดเลือก

ที่นี่
น่าจะมีแต่อสูร
ที่กินมนุษย์
แค่สองสามคน
เท่านั้น

กินพวกเด็ก
ไป 50 คน
แล้ว

ในที่
จองจำ
ดอกฟูจิ
แห่งนี้

แต่ข้าก็
เอาชีวิตรอด
มาได้
ตลอด

ความ
แข็งแกร่ง
ของอสูร
มาจาก
จำนวนมนุษย์
ที่กินเข้าไป

จ๋า
เอาไว้

50
คน
!!

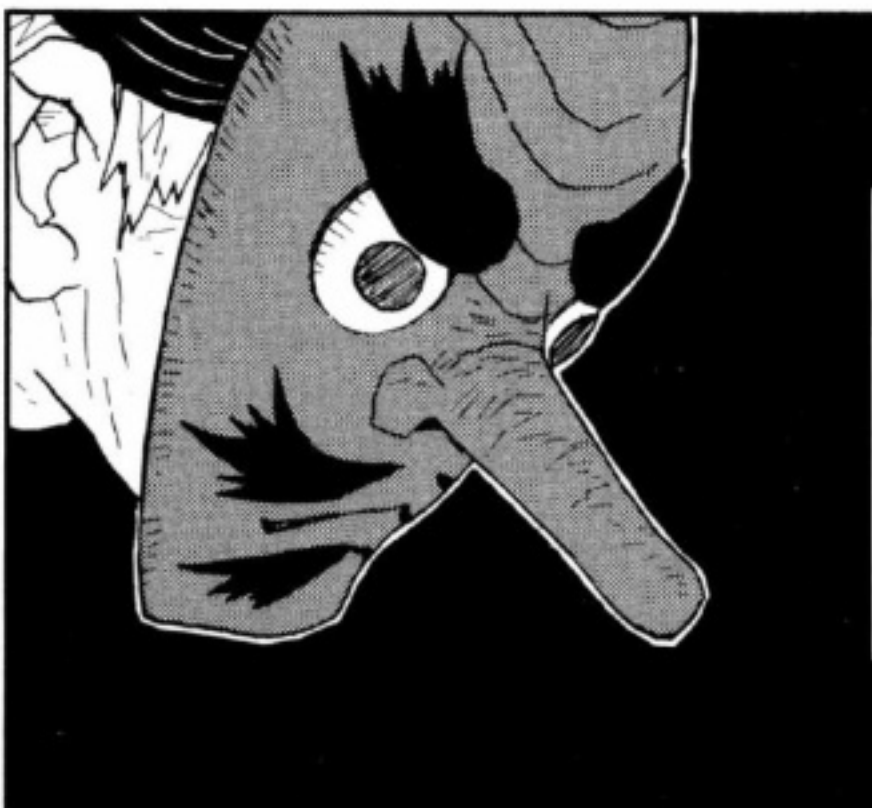

เปลี่ยนแปลง
ร่างกาย
และบางตน
ก็ใช้วิชา
ประหลาดได้

ใช่แล้ว
พลัง
จะเพิ่ม
ขึ้น

ยิ่งกิน
เข้าไปมาก
ก็จะยิ่ง
แข็งแกร่ง
มาก

หากเจ้า
ขัดเกลา
การดมกลิ่น
ของเจ้า
ให้ดี
แค่ดม
ก็รู้ได้ว่า
กินมนุษย์
ไปที่คน

!?

หมาย
ความ
ว่าใจ

12....

เจ้าเป็น
คนที่
14

13

แล้ว
ก็

ข้าตั้งใจ
จะเข้าศิษย์
ทุกคน
ของเจ้านั้น

จำนวน
ศิษย์ของ
อุโรโทะดาคิ
ที่ข้ากินเข้าไป
ยังใจล่ะ:

ส่วนอีกคน
เป็นเด็กผู้หญิง
ใส่กิโมโน
ลายดอกไม้

ถึงจะ
ตัวเล็ก
และ
ไร้พลัง

แต่ก็
เคลื่อนไหว
ได้รวดเร็ว
มาก

เด็ก
ที่มีสีผม
ประหลาด
แข็งแรงแรง
มาก

ผมสีส้ม
อมแดง
และรอยแผล
ข้างปาก

ที่จำได้
แม่น
เลย
คือ

ใช่
แล้ว

2 คน
ละนะ

2 คน
นั่น

ถูกอสูรตนนี้ฆ่า? แต่ว่าสองคนนั้น

ข้าจำลายไม้
บนหน้ากาก
ที่อุโรโกะดาจิ
แกะได้
เป็นอย่างดี

ก็มัน
เด่นออก
นี่นา

เพราะมันแกะ
เหมือน
หน้ากากเทงงู
ที่เจ้านั้นใส่

หน้ากาก
จึงจอก
นั่น

ทุกคน
อยู่ใน
ห้อง
ของข้า

ก็
เหมือนโดน
อุโรโกะดาจิ
ฆ่า
นั่นแหละ

“หน้ากาก
คัมภีร์”
ใช่มั๊ย
?

เพราะ
มีสิ่งนั้น
ทุกคนถึง
โดนกิน

ตอนที่
บอกไปแบบนี้
เด็กผู้หญิง
คนนั้น
ก็โกรธ
จนร้องไห้

ึ๊
ึ๊
ึ๊

ึ๊
ึ๊
ึ๊
ึ๊
ึ๊
ึ๊

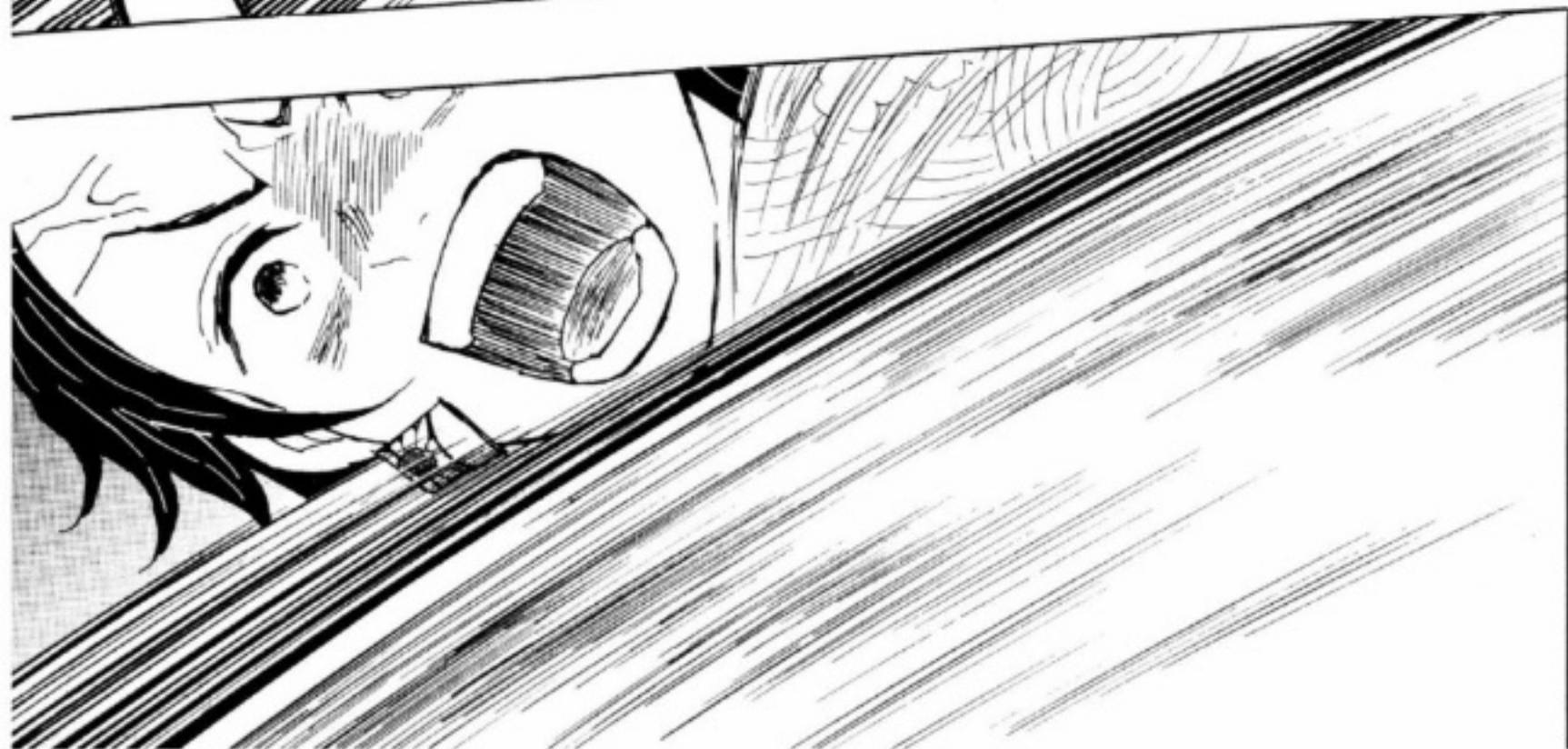

หลัง
จากนั้น
ไม่นานก็
เคลื่อนไหว
เปะปะ

ย ย
ย ย
ย ย

และถูกขำ
ฉีกกระชาก
แขนขาออก
เป็นชิ้น ๆ
แล้ว...

เรื่องของ
พวกข่านะ
ช่างมัน
เถอะ
!!

ลมหายใจ
รวม
ไปหมด
แล้ว

ไอเย็น
ไว้
กันจ้ะ

เจ้านั้น
โดนฆ่าแน่
รีบหนี
ดีกว่า...!!

มีกลิ่น
แปลกๆ
จาก
พื้นดิน
!!

ไม่ว่าจะตัดมือ
ออกไปเท่าไร
ก็งอกใหม่
ขึ้นมาได้
ทันที...

นี่ม
!?

ละ สูง!!
มันรู้ความ
เคลื่อนไหว
ของมือ
ที่อยู่ใต้ดิน

เลย
จัดการ
มัน
ไม่ได้
!!

แต่ว่า
ถ้าอยู่
กลางอากาศ
การโจมตีนี้

เจ้า
หาบ
ไม่ได้
น่ะ
!!

แต่
เจ้าจิ้งจอกนั้น
อยู่ระยะ
ประชิด

เอากลับมา
ทันที
ไม่ได้

ข้าใช้มือ
ไปหมด
แล้ว

หลบ
ได้
!!!

เฟื่อง
กระแสน้ำ
จิต
ปราณ
วาริ

แม้แต่
เจ้านั้น
ก็ยวบย
ไม่ได้เลย

ข้า
ไม่มีทาง
พินเข้า
ป้องกัน
ช่วงคอ
อย่าง
แข็ง
แกร่ง

ข้าจะบีบหัวมัน
ให้แตก
เหมือน
เจ้าเด็ก
ก่อนหน้านั้น

และเมื่อ
เจ้านั้น
พลาดท่า

ทันจิโร่
ก็จะแพ้
ริเปล่านะ
?

คอบของ
เจ้านั้น
แข็งมาก
เลย...

อาจจะแพ้
หรือ
อาจจะชนะ
ก็ได้

แต่ก็มี
ความจริง
ที่อยู่
ต่อหน้าเรา
อย่างหนึ่ง

คือหินที่
ทนจโร้ฆ่าได้
เป็นหินที่ใหญ่

และ
แข็งแกร่ง
กว่าใคร

จ้า
!!!

บท: ๖๖

ตอนที่ ๑

ส

พ

จ

!!!

SIAM INTER COMICS

LICENSED BY SHUEISHA Inc.

ดาบพิฆาตอสูร เล่ม 1

by Koyoharu Gotouge

พิมพ์เป็นภาษาไทยครั้งที่ 1

พฤษภาคม 2561

เรื่อง : ภาพ

Koyoharu Gotouge

แปล

น้ำพวาน

เรียบเรียง

ปริญญา ทรงฤกษ์, ศุภชัย ศรีพันธุ์

ที่ปรึกษาากฎหมาย

สำนักงานอรักรากฎหมายและการบัญชี

บรรณาธิการ

วิชัย ลิ้มศิริโพธิ์ทอง

จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย ภายใต้ลิขสิทธิ์จาก : บริษัท ชูเอฉะ โดเกียว ญี่ปุ่น

ผ่านบริษัท ทัตเทิล โมริ เอเจนซี่ จำกัด

KIMETSU NO YAIBA

© 2018 by Koyoharu Gotouge

All rights reserved.

First published in Japan in 2018 by SHUEISHA Inc., Tokyo

Thai translation rights in Thailand arranged by SHUEISHA Inc.

Through Tuttle-Mori Agency, Inc.

สำนักพิมพ์ : สยามอินเตอร์คอมิกส์ ในเครือ บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)

459 ซ.พิบูลอุปถัมภ์ ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง

กรุงเทพฯ 10310 โทร. 02-894-3010 ต่อ 1506-1507, 1521-1523

จำหน่ายโดย : บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)

โทร. 02-894-3010 ต่อ 1923, 1914 แฟกซ์ 02-893-0904

ISBN 978-616-457-174-7

KIMETSU NO YAIBA

© 2016 by Koyoharu Gotouge

All rights reserved.

First published in Japan in 2016

by SHUEISHA Inc., Tokyo

Thai translation rights in Thailand

arranged by SHUEISHA Inc.

through Tuttle-Mori Agency, Inc.

**เรื่องราวในยุคโทโซ (1912-1926)
กิมจิโร่เด็กหนุ่มชายถ่านผู้แสนอ่อนโยน
วันหนึ่งครอบครัวของเขาถูกอสูรฆ่าตาย
เพื่อหาทางช่วยเนซึโกะ น้องสาวที่โดน
เปลี่ยนเป็นอสูรให้กลับมาเป็นมนุษย์อีกครั้ง
เขาจึงออกเดินทาง
เพื่อตามล่าอสูรที่ฆ่าครอบครัวของเขา
การเดินทางของกิมจิโร่และเนซึโกะ!!
เรื่องราวการต่อสู้ท่ามกลางฝนเลือด
ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว!!**